

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.1.2014
COM(2014) 6 final

2014/0002 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o Evropské síti služeb zaměstnanosti, přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2014) 9 final}
{SWD(2014) 10 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1 Oblast působnosti návrhu

Cílem tohoto návrhu nařízení je zlepšit přístup pracovníků k podpůrným službám pro pracovní mobilitu uvnitř EU, a posílit tak spravedlivou mobilitu a zlepšit přístup k pracovním příležitostem v celé Unii.

Nařízení nahrazuje ustanovení o výměně informací o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech mezi jednotlivými členskými státy („vyrovnávání nabídky a poptávky“), jež v současnosti obsahuje kapitola II a článek 38 nařízení (EU) č. 492/2011¹, a jeho základem je článek 46 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“). Dále (opětovně) zřizuje Evropskou síť služeb zaměstnanosti, EURES, jejímž účelem bude poskytovat pomoc při hledání zaměstnání a náborem pracovníků napříč členskými státy. Obdobná síť nyní působí na základě rozhodnutí Komise přijatého v roce 2012². Po přijetí tohoto nařízení proto Komise zruší výše uvedené rozhodnutí o činnosti stávající sítě EURES.

Článek 45 Smlouvy zaručuje pracovníkům volný pohyb v rámci Unie a článek 46 stanoví opatření pro naplnění této svobody pohybu, zejména prostřednictvím zajištění úzké spolupráce mezi veřejnými službami zaměstnanosti. Komise také nedávno předložila návrh na vytvoření sítě veřejných služeb zaměstnanosti³ s cílem posílit spolupráci a vzájemné učení, na základě článku 149 Smlouvy. Tato síť bude zahrnovat řadu cílů a iniciativ ve formě pobídek a doplňuje tento návrh.

1.2 Odůvodnění návrhu

Svoboda pohybu je jedna ze čtyř základních svobod v Evropské unii a klíčový prvek občanství EU. V článku 45 SFEU je zakotveno právo občanů EU stěhovat se za prací do jiného členského státu.

Mobilita je prospěšná ze sociálního i hospodářského hlediska. Větší pracovní mobilita uvnitř EU rozšíří možnosti zaměstnání a zaměstnavatelům pomůže lépe a rychleji zaplnit volná pracovní místa. Napomůže tak k rozvoji evropského trhu práce s vysokou úrovní zaměstnanosti (článek 9 SFEU).

Vzhledem k velikosti trhu práce a počtu obyvatel v produktivním věku je pracovní mobilita v EU poměrně nízká. Roční mobilita v rámci bývalé skupiny EU-27 činí 0,29 %, což je méně než v Austrálii (1,5 % mezi 8 státy) a ve Spojených státech amerických (2,4 % mezi 50 státy)⁴. Jen asi 7,5 milionu evropských pracovních sil z přibližně 241 milionů (tj. 3,1 %) je ekonomicky aktivních v jiném členském státě⁵. V současné době mají některé členské státy vysokou míru nezaměstnanosti, zatímco v jiných členských státech je velký počet volných pracovních míst.

¹ Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1.

² Rozhodnutí Komise 2003/8/ES ze dne 23. prosince 2003, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 1612/68, pokud jde o vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání (Úř. věst. L 5, 10.1.2003, s. 16), bylo zrušeno prováděcím rozhodnutím Komise 2012/733/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení (EU) č. 492/2011 (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 21). Toto nařízení vstoupí v platnost dne 1. ledna 2014.

³ COM(2013) 430.

⁴ [OECD Economic Surveys European Union, March 2012](http://www.oecd-ilibrary.org/economics/oecd-economic-surveys-european-union-2012_eco_surveys-eur-2012-en) nebo http://www.oecd-ilibrary.org/economics/oecd-economic-surveys-european-union-2012_eco_surveys-eur-2012-en

⁵ Tento údaj nezahrnuje pracovníky, kteří mají bydliště v jednom členském státě, a pracují v jiném (přeshraniční pracovníci).

Významně roste počet pracovníků, kteří vyjadřují „pevné odhodlání“ přestěhovat se za prací do zahraničí (tj. podíl těch, kdo plánují přestěhovat se za prací v nejbližších 12 měsících)⁶. Z registrací v síti EURES vyplývá, že počet lidí, kteří hledají pracovní místo v zahraničí, roste. Počet uchazečů o práci zaregistrovaných na portále EURES vzrostl v období od roku 2007 do prosince 2013 ze 175 000 na 1 200 000, aniž by se v odpovídající míře zvýšila pracovní mobilita.

V současné době se ročně za prací stěhuje do jiného členského státu v průměru přibližně pouze 700 000 osob⁷, zatímco extrapolace údajů získaných v průzkumech ukazují, že v nejbližších 12 měsících by se rádo za prací přestěhovalo přibližně 2,9 milionu občanů EU⁸. To představuje významný potenciál z hlediska mobility a výzvu pro síť EURES.

Existuje řada důvodů, proč potenciál pracovní mobility v EU zůstává nevyužit a proč jednotliví občané své odhodlání stát se mobilními pracovníky nerealizují. Průzkumy⁹ ukazují, že nejčastějšími praktickými obtížemi, které lidé očekávají nebo s nimiž se setkávají, jsou nedostatečná znalost příslušného jazyka a potíže s nalezením zaměstnání. EU může k řešení druhého z uvedených problémů přispět zvyšováním informovanosti o pracovních příležitostech v celé Unii a rozvíjením vhodných podpůrných služeb na podporu náboru pracovníků v rámci EU. To bude úkolem posílené sítě EURES.

Zatímco ve fungování sítě EURES došlo z podnětu Komise prostřednictvím jejího rozhodnutí z roku 2012 k určitým změnám, kapitola II nařízení (EU) č. 492/2011, která představuje evropský právní rámec pro vyrovnávání nabídky zaměstnání a poptávky po zaměstnání a výměnu informací týkajících se pracovní mobility uvnitř EU mezi členskými státy, se od roku 1992 nezměnila.

Je nutné provést komplexní revizi, která zohlední nové vzorce mobility, silící požadavky na spravedlivou mobilitu, změny v technologii pro sdílení údajů o volných pracovních místech, využívání mnoha různých kanálů náborem uchazeči o zaměstnání i zaměstnavatelé a rostoucí úlohu dalších zprostředkovatelů na trhu práce při poskytování náborových služeb vedle veřejných služeb zaměstnanosti. Spravedlivou mobilitou se rozumí mobilita, která je dobrovolná a při které je dodržováno pracovní právo a pracovní normy, jakož i práva pracovníků v rámci Unie.

Závěry ze zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 28. a 29. června 2012, k Paktu pro růst a zaměstnanost uznávají politickou naléhavost úkolu posílit pracovní mobilitu uvnitř EU s ohledem na vysoké míry nezaměstnanosti: „*portál EURES by měl být rozvinut tak, aby se z něj stal skutečný evropský nástroj pro umístování a nábor pracovníků (...)*“. Závěry přijaté Evropskou radou na jejím zasedání ve dnech 13. a 14. prosince 2012 k roční analýze růstu pro rok 2013 a zaměstnanosti mladých lidí vyzvaly Komisi, aby navrhla nové nařízení o EURES.

Ve své Zprávě o občanství EU pro rok 2013¹⁰ se Komise zavázala, že v roce 2013 navrhne iniciativu na modernizaci služeb EURES, aby posílila úlohu a dopad služeb zaměstnanosti na vnitrostátní úrovni a zlepšila koordinaci mobility pracovních sil v EU (opatření č. 2).

⁶ Čtvrtletní přehled o zaměstnanosti a sociální situaci v EU (EU Employment and Social Situation, Quarterly Review), červen 2013, s využitím údajů celosvětového průzkumu provedeného společností Gallup.

⁷ Při roční míře 0,29 % z celkového počtu pracovních sil (241 milionů).

⁸ S použitím údajů průzkumu provedeného společností Gallup o podílu osob, které mají v úmyslu se v příštích 12 měsících přestěhovat za prací; 1,2 % v roce 2011 a 2012 z celkové pracovní síly (241 milionů pracovníků).

⁹ Zvláštní průzkum Eurobarometr 337: Geographical and labour market mobility (Geografická mobilita a mobilita na trhu práce) (2009).

¹⁰ COM(2013) 269 final.

Modernizace sítě EURES je zmíněna také ve sdělení Komise nazvaném „Volný pohyb občanů EU a jejich rodin: Pět rozhodujících opatření“¹¹ ze dne 25. listopadu 2013 jako součást opatření, jejichž cílem je pomoci místním orgánům při uplatňování pravidel EU týkajících se volného pohybu v praxi (opatření 5).

V souladu s požadavkem obsaženým ve výše zmíněných závěrech Evropské rady ze dne 28. a 29. června 2012 bude síť EURES také postupně rozšiřována tak, aby zahrnovala i učňovskou přípravu a stáže. Zaměstnávání prostřednictvím nábory mladých lidí napříč EU podporuje projekt Tvoje první práce přes EURES. Tato iniciativa spojuje individuálně přizpůsobenou pomoc při hledání zaměstnání s finanční podporou na pokrytí cestovních výdajů v souvislosti s pracovními pohovory, usazením v zemi, kde pracovník vykonává povolání, atd. Komise má v úmyslu takové programy i nadále podporovat. Cílem návrhu nařízení je rovněž posílit způsobilost služeb zaměstnanosti rozvíjet partnerství tak, aby byli v rámci pracovní mobility v EU častěji do zaměstnání přijímáni mladí lidé. Aby byl zajištěn soulad s probíhajícími iniciativami na úrovni EU, jako je Velká koalice pro digitální pracovní místa nebo Evropská aliance pro učňovskou přípravu, vyzývá se síť EURES k aktivní podpoře těchto iniciativ.

1.3 Nedostatky sítě EURES

V souladu s balíčkem opatření v oblasti zaměstnanosti¹² přijala Komise v roce 2012 rozhodnutí o modernizaci a posílení sítě EURES¹³. Rozhodnutí nahrazuje rozhodnutí Komise z roku 2003¹⁴ a jeho cílem je vytvářet pobídky k posílení činností v oblasti zprostředkování zaměstnání, umístování a nábory pracovníků v rámci stávající sítě EURES, mimo jiné tím, že se tato síť co možná nejvíce otevře soukromým službám zaměstnanosti, aniž by se měnil právní základ (nařízení č. 492/2011). Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/733/EU vstoupilo v platnost dne 1. ledna 2014.

Síť EURES s přibližně 900 poradci a společnou platformou pro vyrovnávání nabídky volných pracovních míst a poptávky po zaměstnání v Evropě – portálem EURES – prokazatelně pomohla mnoha uchazečům o zaměstnání a zaměstnavatelům realizovat možnosti, jež mobilita nabízí. Ti, kdo tento nástroj a jím nabízené služby využijí, jej obecně pokládají za užitečný.

Je však zjevné, že tento nástroj v podobě, v jaké funguje dnes, není dostatečně vybaven k tomu, aby podporoval vznik nových forem spravedlivé mobility v rámci řešení stávajících nerovnováh na evropském trhu práce, zejména vzhledem k početnosti evropské pracovní síly a obtížnosti tohoto úkolu za současné hospodářské situace. V činnosti sítě EURES byly zjištěny tyto nedostatky:

- neúplný soubor volných pracovních míst a životopisů přístupných všem členským státům na úrovni EU (transparentnost trhů práce),
- omezená zprostředkovací schopnost portálu EURES, který propojuje volná pracovní místa a životopisy na úrovni EU, vzhledem k omezené míře sémantické interoperability údajů ze systémů nabídky volných pracovních míst jednotlivých členských států (potenciál pro automatizované zprostředkování),

¹¹ COM(2013) 837 final.

¹² COM(2012) 173 final.

¹³ Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 21.

¹⁴ Úř. věst. L 5, 10.1.2003, s. 16.

- nestejný přístup ke službám sítě EURES v EU, jelikož uchazečům o zaměstnání a zaměstnavatelům nejsou systematicky poskytovány všechny potřebné informace o síti EURES ani nabídky další pomoci v první fázi náboru (mainstreaming),
- omezená dostupnost pomoci při zprostředkování, náboru a umísťování pro uchazeče o zaměstnání a zaměstnavatele, kteří projeví zájem o mobilitu pracovních sil v rámci EU včetně získání přístupu k aktivním opatřením na trhu práce a k informacím a poradenství týkajícím se sociálního zabezpečení (podpůrné služby),
- neefektivní výměna informací o trhu práce mezi členskými státy ohledně nedostatku a nadbytku pracovních sil je překážkou cílenější praktické spolupráce v rámci sítě EURES (výměna informací a spolupráce).

1.4 Cíle návrhu

Hlavním cílem je učinit ze sítě EURES účinný nástroj pro každého uchazeče o zaměstnání či zaměstnavatele, který má zájem o pracovní mobilitu v rámci EU. Výše uvedené nedostatky řeší specifické cíle návrhu, kterými jsou:

- dosáhnout stavu, kdy portál EURES bude obsahovat téměř kompletní nabídku volných pracovních míst a uchazeči o zaměstnání z celé Evropy budou mít k těmto volným místům okamžitý přístup a kdy bude zároveň zaregistrovaným zaměstnavatelům k dispozici rozsáhlý soubor životopisů, z nichž budou moci provádět nábor,
- umožnit na portálu EURES kvalitní automatizované zprostředkování volných pracovních míst a životopisů, překlady informací do všech jazyků EU a srozumitelné informace o dovednostech, kompetencích, povoláních a kvalifikacích získaných na vnitrostátní a odvětvové úrovni,
- zpřístupnit v rámci celé Unie základní informace o síti EURES všem uchazečům o zaměstnání nebo zaměstnavatelům, kteří mají zájem o klientské služby za účelem náboru, a důsledně poskytovat všem zájemcům přístup k síti EURES,
- pomáhat všem těmto osobám, které mají zájem o zprostředkování, umístění do zaměstnání a nábor prostřednictvím sítě EURES,
- podporovat fungování sítě EURES prostřednictvím výměny informací o nedostatku a přebytku pracovních sil v jednotlivých státech a koordinaci opatření napříč členskými státy.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1 Konzultace s členskými státy

Výchozím bodem pro přijetí rozhodnutí z roku 2012 bylo hodnocení sítě EURES provedené v roce 2010¹⁵. V souvislosti s přípravou rozhodnutí z roku 2012 se uskutečnily konzultace s členskými státy o stávajících nedostatcích a o možnostech budoucího zaměření sítě EURES. Na podzim roku 2012 byl návrh rozhodnutí oficiálně konzultován s poradním výborem pro „volný pohyb pracovníků“. Hlavní cíl rozhodnutí, tj. změna orientace služeb EURES od poskytování obecných informací a poradenství spíše ke zprostředkovávání, umísťování a náboru pracovníků, byl všeobecně uvítán. Všechny členské státy rovněž podpořily myšlenku zavedení cyklu plánování programu a společných ukazatelů pro činnost sítě EURES v zájmu

¹⁵ KOM(2010) 731 v konečném znění.

zvýšení transparentnosti jejího fungování, posílení výměny informací a zlepšení koordinace činnosti.

Jednotlivé členské státy si od té doby na setkáních odborníků vzájemně ujasnily své postoje k rozsahu možných prováděcích opatření s ohledem na vnitrostátní praxi a omezení. Na základě těchto setkání bylo dohodnuto sladit přístup k otevírání sítě jiným poskytovatelům služeb, než jsou veřejné služby zaměstnanosti, aby členské státy získaly více času a volnosti při rozvíjení partnerství na vnitrostátní úrovni.

2.2 Konzultace s profesionály z oboru

V návaznosti na výše uvedené konzultace týkající se sítě EURES obecně byly v roce 2013 rozeslány dotazníky s cílem přezkoumat zavedené postupy, pokud jde o přístup k volným pracovním místům na úrovni členských států, přístup uchazečů o zaměstnání a zaměstnavatelů k síti EURES a organizaci činností v souvislosti se zprostředkováním, umísťováním a náborem pracovníků v rámci sítě EURES. Odpovědi na tyto dotazníky potvrzují nedostatky zjištěné Komisí, neboť ukazují na značné rozdíly mezi členskými státy, pokud jde a) o to, která volná pracovní místa jsou nabízena v rámci celoevropského vyrovnávání nabídky zaměstnání a poptávky po zaměstnání (transparentnost trhů práce), b) o jejich výchozí situaci v otázce umožnění automatizovaného zprostředkování, c) o to, jak získat přístup k síti EURES v praxi (mainstreaming) a d) o vlastní poskytování podpůrných služeb.

2.3 Posouzení dopadů

V souladu se svou politikou zlepšování právní úpravy provedla Komise posouzení dopadů jednotlivých možností politiky z hlediska řešení zjištěných nedostatků.

Těmito různými možnostmi politiky bylo 1) zachovat současný stav, 2) změnit nařízení č. 492/2011, pokud jde o pravomoci Komise při provádění jeho ustanovení, 3) zavést nové nařízení obsahující nová ustanovení a 4) zavést nové nařízení a svěřit Komisi zvláštní mandát umožňující zvýšit spolupráci mezi veřejnými a soukromými službami zaměstnanosti. Všechny varianty byly analyzovány z hlediska hlavního cíle, tj. učinit ze sítě EURES účinný nástroj pro všechny uchazeče o zaměstnání nebo zaměstnavatele, kteří mají zájem o pracovní mobilitu v rámci EU.

Z posouzení dopadů vyplynulo, že první varianta by vedla k průtahům při reformě zahájené rozhodnutím z roku 2012. Druhá varianta by Komisi umožnila zavést vhodná opatření a pokračovat v procesu, který povede k vytvoření účinnějšího nástroje, avšak s ohledem na omezení existující v některých členských státech se nepředpokládalo, že zajistí zamýšlený výsledek rozhodnutí beze změn samotného nařízení č. 492/2011. Tato druhá varianta by tudíž také zcela nevyřešila nedostatky v oblasti automatizovaného zprostředkování, mainstreamingu, podpůrných služeb a výměny informací a spolupráce. Preferovanou variantou je proto nahrazení nařízení č. 492/2011 a rozhodnutí z roku 2012 samostatným nástrojem, který bude kombinovat ustanovení obou zmíněných nástrojů a zároveň řešit všechny nedostatky. V rámci této varianty bylo vyřazeno několik konkrétních alternativ s tím, že nejsou přiměřené daným specifickým cílům. U čtvrté varianty, která by variantu 3 doplnila o mandát umožňující Komisi na základě vlastního rozhodnutí samostatně navazovat partnerství s novými službami zaměstnanosti v zájmu sítě EURES jako celku, se mělo za to, že jde nad rámec toho, co je v této fázi zcela nezbytné.

Výbor pro posuzování dopadů (dále jen „výbor IAB“) vydal stanovisko k návrhu posouzení dopadů dne 5. prosince 2013. Stanovisko výboru IAB i konečné posouzení dopadů a jeho shrnutí jsou zveřejněny spolu s tímto návrhem.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1 Právní základ

Základem návrhu je stejně jako v případě nařízení (EU) č. 492/2011 článek 46 SFEU, který umožňuje přijímat nařízení nebo směrnice řádným legislativním postupem.

3.2 Zásada subsidiarity a proporcionality

Cíle navrhovaného nařízení úzce souvisejí s cíli stanovenými v čl. 3 odst. 3 Smlouvy o EU, podle něhož Evropská Unie vytváří vnitřní trh založený na vysoce konkurenceschopném sociálně tržním hospodářství směřujícím k plné zaměstnanosti a společenskému pokroku, článku 9 SFEU (podpora vysoké úrovně zaměstnanosti, záruka přiměřené sociální ochrany) a článku 45 SFEU („právo ucházet se o skutečně nabízená pracovní místa a pohybovat se za tím účelem volně na území členských států“).

Jednotlivá konkrétní opatření v tomto návrhu jsou vzájemně úzce propojená. Navzájem se posilují a měla by společně ze sítě EURES učinit nástroj preferovaný uchazeči o zaměstnání i zaměstnavateli, kteří mají zájem o pracovní mobilitu uvnitř EU. Jelikož tato opatření mají rozšířit stávající závazky týkající se transparentnosti, umožnit automatizované zprostředkování, zajistit stejný přístup k síti EURES v celé Unii, jasněji vymezit praktické podpůrné služby a rozšířit stávající ujednání o výměně informací, jsou považována za komplexní, avšak vyváženou odpověď na různé nedostatky ve stávajícím rámci pro spolupráci. Jsou odpovídající také s ohledem na situaci nezaměstnaných osob na trhu práce, potřeby uchazečů o zaměstnání („pevné odhodlání“) a (technologický) vývoj na trzích volných pracovních míst a náborem pracovníků.

Každé jednotlivé opatření je samo o sobě odůvodněné jako opatření k zavedení volného pohybu pracovníků stanoveného v článku 46 Smlouvy. Každé z opatření má za cíl zlepšit „úzkou spolupráci mezi vnitrostátními úřady práce“ (čl. 46 písm. a) SFEU) a/nebo nově navrhnout „vhodný mechanismus“, jenž by umožňoval propojení mezi nabídkou volných pracovních míst a žádostmi o zaměstnání (čl. 46 písm. d) SFEU).

Jelikož předpokladem pro dosažení přeshraniční rovnováhy mezi volnými pracovními místy, žádostmi o zaměstnání a životopisy a pro následné umístění pracovníků do zaměstnání je existence společného rámce pro spolupráci organizací z různých členských států, nemohou cíle návrhu uspokojivě dosáhnout členské státy jednotlivě, a je proto nutné konat na úrovni EU.

V souladu se zásadou proporcionality toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedených cílů. Pokud jde o transparentnost, členské státy zpřístupní na portálu EURES pouze ta volná pracovní místa a životopisy, které jsou již dostupné na vnitrostátní úrovni. Automatizované zprostředkování bude zajištěno pomocí jednoduchých nástrojů interoperability, a nikoli povinným používáním společného systému klasifikace na vnitrostátní úrovni. Mainstreamingu, tj. integrace služeb sítě EURES do činnosti pracovníků kontaktních míst služeb zaměstnanosti, lze dosáhnout prostřednictvím standardních informací (na internetu a/nebo v tištěné podobě) a je relevantní pouze v situacích, kdy dochází k přímému kontaktu na výslovnou žádost jednotlivce z některé z cílových skupin (tj. v případě, kdy služby zaměstnanosti obdrží žádost o klientské služby). Na vnitrostátní úrovni existuje řada možností a kanálů pro poskytování podpůrných služeb, jejichž intenzita a rozsah mohou být přizpůsobeny konkrétní situaci uchazečů o zaměstnání a zaměstnavatelů. Členské státy budou systematictěji sdílet vnitrostátní informace o nedostatku a nadbytku pracovní síly a souvisejících politikách, avšak rozhodnutí o těchto politikách nespadá do působnosti tohoto nařízení.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Tento návrh nebude mít žádný konkrétní dopad na rozpočet EU. Veškerá činnost Evropské komise v souvislosti se sítí EURES, pro niž bude zapotřebí lidských a/nebo finančních zdrojů, spadá do oblasti působnosti nařízení, kterým se zřizuje program pro zaměstnanost a sociální inovace (EaSI) (2014–2020)¹⁶ a bude pokryta v rámci ročních rozpočtových prostředků vyčleněných na tento program.

V období 2014–2020 budou z tohoto programu EU hrazena horizontální opatření, jako je portál EURES, společný program odborné přípravy, cílené projekty v oblasti mobility, jako je „Tvoje první práce přes EURES“, a vypracování evropské klasifikace dovedností/kompetencí, kvalifikací a povolání (ESCO). Ve stejném období je činnost probíhající v členských státech v souvislosti s pracovní mobilitou uvnitř EU způsobilá též k financování v rámci Evropského sociálního fondu.

5. PODROBNÁ STRUKTURA NÁVRHU

5.1 Kapitola I — Obecná ustanovení

V této kapitole se stanoví předmět návrhu (článek 1) a jeho hlavní pojmy (článek 2).

Návrh integruje do jednoho rámce ustanovení kapitoly II a článku 38 nařízení č. 492/2011 a rozhodnutí Komise č. 733/2012/EU o síti EURES.

Za cílové skupiny jsou v celém návrhu označováni pracovníci a zaměstnavatelé. Pracovníci jsou definováni s odkazem na práva, jež přiznává občanům článek 45 SFEU. Pro účely ustanovení tohoto nařízení jsou to občané, kteří hledají zaměstnání a mají právo vykonávat činnost jako zaměstnanci a vykonávat tuto činnost na území jiného členského státu. Mohou to však být také státní příslušníci třetích zemí, kteří legálně pobývají v některém členském státě a mají právo pracovat a kteří se smějí přestěhovat do jiného členského státu.

Návrh se na tyto kategorie občanů vztahuje i tehdy, když hledají možnosti učňovské přípravy nebo pracovní stáže spojené s uzavřením pracovní smlouvy. V reakci na požadavek vznesený na zasedání Evropské rady ve dnech 28. a 29. června 2012 někteří členové sítě EURES již neformálně zkoumají možnosti rozšíření oblasti působnosti sítě tak, aby zahrnovala i učňovskou přípravu a stáže. V průběhu roku 2014 bude zahájen pilotní projekt, který členským státům umožní na dobrovolné bázi sdílet nabídky zaměstnání a žádosti o zaměstnání. Cílem by mělo být postupně rozvíjet výměnu informací, nabídek a žádostí v této oblasti i mimo rámec situací vymezených v pracovní smlouvě.

5.2 Kapitola II – Zřízení sítě EURES

Tato kapitola opětovně zřizuje síť EURES (článek 3). Stanoví její složení (čl. 4 odst. 1) a příslušné úlohy a povinnosti a) Komise (Evropský koordinační úřad, článek 6), b) orgánů určených členskými státy za účelem provádění tohoto nařízení (národní koordinační úřady, článek 7) a c) organizací zapojených do sítě EURES jako poskytovatelé služeb (partneři sítě EURES, článek 9). Jelikož se jedná o síť vzájemné pomoci, mají všechny tyto organizace společnou odpovědnost (čl. 4 odst. 2).

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování, Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 238.

Síť EURES musí přispívat k širším politickým cílům (článek 5). Jako nástroj usnadňující pracovní mobilitu uvnitř EU představuje jedno z mnoha řešení a jednu z mnoha politik usilujících o vysokou úroveň zaměstnanosti.

Článek 8 stanoví rámec, na jehož základě budou jednotlivé členské státy opravňovat organizace k zapojení do sítě EURES se statusem partnerů této sítě na základě minimálních společných kritérií stanovených v příloze (čl. 8 odst. 4). Toto ustanovení představuje v rámci tohoto návrhu hlavní nástroj k rozšíření členství v síti EURES.

Cílem je vytvořit pružný mechanismus, který členskými státy umožní (postupně) začlenit do sítě EURES tolik organizací, kolik bude považováno za účelné pro prosazování cílů sítě EURES:

- zaprvé není nijak definováno, jaká organizace může požádat o členství, tak aby přístup mohl být udělen širokému okruhu příslušných organizací včetně služeb zaměstnanosti soukromého nebo terciárního sektoru, organizací zaměstnavatelů, odborů, obchodních komor a nevládních organizací podporujících migrující pracovníky. Všechny tyto organizace by mohly významně přispět k posílení pracovní mobility v EU,
- zadruhé, jelikož se na některé z těchto organizací mohou vztahovat specifická omezení s ohledem na jejich pravomoci, právní postavení nebo správní kapacitu, mají možnost účastnit se podle své volby pouze některých druhů činnosti sítě EURES (čl. 9 odst. 1),
- zatřetí se tyto organizace mohou stát partnery sítě EURES ve spolupráci s jinými organizacemi (čl. 8 odst. 6). Tento rámec tedy umožňuje značnou flexibilitu při vytváření partnerství na vnitrostátní úrovni, a tím i postupný rozvoj výrazných zeměpisných i tematických přesahů a poskytování služeb na vnitrostátní úrovni odpovídající potřebám a vzorcům mobility.

Čl. 8 odst. 3 zavádí právo služeb zaměstnanosti požádat o účast. Toto právo lze vykonávat pouze v zemi, ve které jsou příslušné služby zaměstnanosti zákonně provozovány (zásada teritoriality). Přestože rozhodující roli v síti EURES budou i nadále hrát veřejné služby zaměstnanosti (článek 10), mohou jednotlivé členské státy přezkoumat i žádosti podané službami zaměstnanosti jiných typů. Kromě kritérií stanovených v příloze může členský stát, považuje-li to za nezbytné, zavést i další kritéria (čl. 8 odst. 5).

Za účelem zjednodušení praktické spolupráce mezi Komisí a členskými státy při provádění tohoto nařízení zavádí článek 11 jediný správní orgán.

5.3 Kapitola III – Transparentnost

Tato kapitola zavádí konkrétní opatření týkající se transparentnosti a automatizovaného zprostředkování:

- dosáhnout stavu, kdy portál EURES bude obsahovat téměř kompletní nabídku volných pracovních míst a uchazeči o zaměstnání z celé Evropy budou mít k těmto volným místům okamžitý přístup a kdy bude zároveň zaregistrovaným zaměstnavatelům k dispozici rozsáhlý soubor životopisů, z nichž budou moci provádět nábor (články 14, 15 a 17),
- umožnit na portálu EURES kvalitní automatizované zprostředkování volných pracovních míst a životopisů z různých členských států, překlady informací do všech jazyků EU a srozumitelné informace o dovednostech, kompetencích, povoláních a kvalifikacích získaných na vnitrostátní úrovni (článek 16).

Ustanovení v této kapitole výslovně podporují rozšíření zásady transparentnosti i na jiné organizace, než jsou veřejné služby zaměstnanosti, zpravidla prostřednictvím dobrovolné účasti jako partnerů sítě EURES v této síti. Veřejné služby zaměstnanosti se navíc vybízejí, aby rozvíjely partnerství s jinými příslušnými organizacemi na principu snadného přístupu k portálu EURES (čl. 15 odst. 2) a aby usnadnily předávání informací na vnitrostátní úrovni prostřednictvím vytvoření vnitrostátního střediska (čl. 15 odst. 5).

Téměř kompletní nabídka volných pracovních míst

Ne všechny členské státy v současnosti zpřístupňují na portálu EURES všechna volná pracovní místa zveřejňovaná a dostupná na vnitrostátní úrovni. Čl. 14 odst. 1 písm. a) vyžaduje, aby členské státy na portálu EURES zpřístupňovaly všechna volná pracovní místa, která zveřejňují vnitrostátně, a rozšiřuje tudíž oblast působnosti článku 13 nařízení č. 492/2011.

Zaprvé to znamená odstranění dosavadních obecných administrativních omezení při předávání údajů o volných pracovních místech na portál EURES, jako jsou omezení v souvislosti s povahou a dobou trvání smlouvy nebo se záměry zaměstnavatelů při náboru pracovníků (čl. 14 odst. 2).

Zadruhé z toho vyplývá, že do stávajícího souboru volných pracovních míst budou doplněna volná pracovní místa: a) která jsou dostupná u veřejných služeb zaměstnanosti na místní nebo regionální úrovni, avšak nejsou sdílena centrálně ani nebyla dosud zpřístupňována na portálu EURES; b) od třetích stran, jako jsou soukromé služby zaměstnanosti, pokud jsou tato volná místa na základě stávajících vnitrostátních dohod zpřístupňována veřejným službám zaměstnanosti; a c) od partnerů sítě EURES.

Vzhledem k poměrně nedávnému technologickému vývoji v oblasti automatického stahování z internetu (web crawling), nízkému počtu členských států, které tyto nástroje využívají, a možným obavám ohledně ochrany údajů se v této fázi nenavrhuje, aby členské státy povinně na portálu EURES zpřístupňovaly veškeré údaje shromážděné prostřednictvím nástrojů pro automatické stahování v souladu s vnitrostátním právem.

Rozsáhlý soubor žádostí o zaměstnání a životopisů

Bez ohledu na ustanovení článku 13 nařízení č. 492/2011 neprobíhá v současnosti na evropské úrovni žádná automatizovaná elektronická výměna životopisů nebo jiných informací o profilu uchazečů o zaměstnání. Ustanovení čl. 14 odst. 1 písm. b) vyžaduje, aby členské státy v budoucnosti zpřístupňovaly na portálu EURES žádosti o zaměstnání a životopisy, které jsou dostupné vnitrostátně, pokud dá dotčený jednotlivec souhlas s jejich předáním portálu EURES.

To se týká předávání portálu EURES, pokud jde o údaje, jež uchazeči o zaměstnání zpřístupnili: a) přímo veřejným službám zaměstnanosti, b) veřejným službám zaměstnanosti v důsledku dohod či ujednání o sdílení údajů mezi veřejnými službami zaměstnanosti a jinými službami zaměstnanosti a c) partnerům sítě EURES. To zaměstnavatelům zaregistrovaným na portále EURES zajistí přímý přístup k širšímu souboru životopisů.

Podpora mechanismů pro on-line přístup uchazečů o zaměstnání a zaměstnavatelů

S cílem usnadnit uchazečům o zaměstnání a zaměstnavatelům přeshraniční sdílení žádostí o zaměstnání, životopisů a údajů o volných pracovních místech se zavádějí dvě povinnosti: a) článek 15 vyžaduje, aby veřejné služby zaměstnanosti a ostatní partneři sítě EURES umožnili lepší přístup k portálu EURES na portálech vyhledávání pracovních míst, které provozují, a b)

článek 17 stanoví, že veřejné služby zaměstnanosti a ostatní partneři sítě EURES registrující údaje uchazečů o práci a zaměstnavatelů musí těmto uchazečům o práci a zaměstnavatelům poskytnout potřebnou pomoc, pokud se chtějí registrovat rovněž na portálu EURES.

Automatizované zprostředkování

Evropská komise v současné době zpracovává evropskou klasifikaci dovedností, kompetencí, kvalifikací a povolání. I když její prvořadou funkcí je sloužit jako nástroj automatizovaného zprostředkování na základě dovedností pro potřebu portálu EURES, umožní rovněž plnou interoperabilitu údajů mezi vnitrostátními portály pro vyhledávání pracovních míst v celé Evropě.

Z technického hlediska není pro dosažení interoperability za účelem automatizovaného zprostředkování nutno harmonizovat klasifikační systémy. Za účelem zavedení do práva EU vhodného mechanismu umožňujícího všem členským státům rozvíjet přeshraniční automatizované zprostředkování na vnitrostátních portálech pro vyhledávání pracovních míst článek 16 pouze stanoví, že členské státy provedou počáteční inventarizaci, jež umožní porovnat všechny klasifikační údaje s touto evropskou klasifikací. Čl. 16 odst. 3 stanoví všem členským státům lhůtu k provedení, po jejímž uplynutí by všechny sdílené údaje měly být interoperabilní za předpokladu použití technických norem a šablon (čl. 16 odst. 5).

Odpovědnost za kvalitu údajů

Odpovědnost za kvalitu popisu volného pracovního místa, správnost uvedených informací a soulad s vnitrostátními právními předpisy a normami nese organizace, která tyto informace zpřístupňuje portálu EURES. Uživatelé portálu jsou o této odpovědnosti informováni prostřednictvím prohlášení Komise uvedeného na portálu. Článek 14 zmiňuje potřebu vnitrostátních právních předpisů a norem v odstavci 4, odstavec 5 téhož článku pak stanoví zásadu spolupráce a výměny informací v této oblasti a odstavec 6 stanoví, že zdroj údajů o volném pracovním místě musí být dohledatelný (pro organizaci, jež příslušné údaje zpřístupňuje).

5.4 Kapitola IV – Podpůrné služby

Tato kapitola zavádí zvláštní opatření týkající se rozšíření EURES mezi běžně využívané nástroje (mainstreaming) a podpůrných služeb:

- zpřístupnit v rámci celé Unie základní informace o síti EURES všem uchazečům o zaměstnání nebo zaměstnavatelům, kteří mají zájem o klientské služby za účelem nábory, a důsledně poskytovat všem zájemcům přístup k síti EURES (článek 19 a čl. 20 odst. 1),
- pomáhat všem osobám, které mají zájem o zprostředkování, umístění do zaměstnání a nábory prostřednictvím sítě EURES (čl. 20 odst. 2–4, články 21 až 23).

Ustanovení této kapitoly výslovně podporují rozšíření poskytování podpůrných služeb i na jiné organizace, než jsou veřejné služby zaměstnanosti, zpravidla prostřednictvím dobrovolné účasti partnerů sítě EURES v této síti. Veřejné služby zaměstnanosti se navíc vyzývají k rozvíjení partnerství podporujících poskytování ucelených balíčků služeb zaměstnavatelům, pokud jde o pracovní mobilitu v rámci EU (čl. 21 odst. 4).

Zásady

Ustanovení čl. 18 odst. 1 obsahuje zásadu, že členské státy musí zajistit účinný přístup k síti EURES na svém území, a ustanovení čl. 18 odst. 2 uvádí, že členské státy musí rozvíjet koordinovaný přístup k poskytování podpůrných služeb s přihlédnutím ke své odpovědnosti za systém udělování oprávnění partnerům sítě EURES, za hladké fungování národního

koordináčního úřadu a za úlohu veřejných služeb zaměstnanosti při naplňování veřejného zájmu v této oblasti. V čl. 18 odst. 3 je vymezena řada variant pro poskytování služeb na území každého členského státu.

Čl. 18 odst. 5 obsahuje zásadu, že podpůrné služby pro pracovníky musí být bezplatné, kdežto za většinu podpůrných služeb pro zaměstnavatele mohou být účtovány poplatky v souladu se zavedenými vnitrostátními postupy (čl. 18 odst. 6).

Mainstreaming

Článek 19 a čl. 20 odst. 1 stanoví, že: a) každý pracovník a zaměstnavatel, který se zaregistruje u poskytovatele služeb zaměstnanosti v EU jako zájemce o klientské služby, musí obdržet nezbytné základní informace o tom, co pro ně může síť EURES učinit, a b) každý pracovník, který o to projeví zájem, musí být aktivně informován o dalších možnostech pomoci nabízených sítí EURES.

Podpůrné služby

V rámci stávající praxe jsou organizace zapojené v síti EURES vyzývány, aby poskytovaly informační služby, poradenství a rady uchazečům o zaměstnání a zaměstnavatelům, a sice:

- (...) pomáhají a radí uchazečům o zaměstnání, kteří mají zájem pracovat v zahraničí, při vyhledávání vhodných pracovních míst a poskytují jim pomoc při sestavování žádostí a životopisů, aby byly v souladu s doporučeným evropským formátem. Uchazeči o zaměstnání musí mít možnost vložit svůj životopis do databáze životopisů EURES,
- (...) poskytují informace a služby spojené s náborem zaměstnavatelům, kteří mají zájem zaměstnat pracovníky z jiných zemí, včetně poradenství a pomoci při upřesňování profilu potenciálních uchazečů. Propagují databázi životopisů EURES jako nástroj, který zaměstnavatelům umožňuje přístup k souboru uchazečů, kteří mají zájem pracovat v zahraničí.

Rozhodnutím z roku 2012 byly členské státy vyzvány, aby se více zaměřily na zprostředkovávání zaměstnání a umístování a nábor pracovníků.

V zájmu jednotnějšího provádění v rámci sítě EURES by právní předpisy EU měly upřesnit, jaké podpůrné služby mají být poskytovány zmíněným uchazečům o zaměstnání a zaměstnavatelům, kteří mají zájem o pomoc týkající se pracovní mobility v rámci EU. Články 20 až 23 zahrnují širokou škálu služeb od poskytování základních informací a poradenství až po více personalizovanou pomoc týkající se mimo jiné sociálního zabezpečení a pomoci po přijetí do zaměstnání.

Zvláštní podpůrné služby

Přeshraniční pracovníci se setkávají se specifickými problémy, co se týče se sociálního zabezpečení, zdanění a pojištění, a potřebují proto specifickou pomoc.

Příslušné členské státy se mohou rozhodnout zřídit v přeshraničních regionech kooperační a servisní struktury, a pokud tak učiní, musí podpůrné služby pro přeshraniční pracovníky zahrnovat a) řešení umožňující informování o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech v jednom kontaktním místě (čl. 15 odst. 6); b) poskytování cílených základních informací (čl. 19 odst. 2) a c) v oblasti sociálního zabezpečení integrovaný přístup on-line (čl. 23 odst. 2) a pomoc a odkázání na příslušné úřady sociálního zabezpečení (čl. 23 odst. 3).

Jednou z konkrétních forem těchto systémů podpory jsou přeshraniční partnerství. Pod vedením veřejných služeb zaměstnanosti členských států se v různých formách partnerství

v závislosti na potřebách regionálních přeshraničních trhů práce mohou spojovat veřejné služby zaměstnanosti, zaměstnavatelé a odborové organizace, místní orgány a další instituce zabývající se problémy zaměstnanosti a odborného vzdělávání v příhraničních regionech. Příkladem přeshraničních regionů, které splňují podmínky pro specifický systém podpory, jsou oblasti se soustředěnou zaměstnaností, v nichž existuje významná míra dojíždění do zaměstnání přes hranice nebo jasný potenciál pro takové dojíždění.

Nediskriminační přístup k aktivním politikám na trhu práce

Článek 24 stanoví zásadu, že v přístupu k aktivním politikám na trhu práce nesmí existovat diskriminace mezi státními příslušníky, kteří se pohybují v rámci území vlastní země, a státními příslušníky stěhujícími se do jiných členských států (rovné zacházení v případě odchozí mobility). Jedná se o logický důsledek článku 5 nařízení č. 492/2011, který stanoví, že pracovníkům, kteří hledají zaměstnání v určitém členském státě, se v tomto státě poskytuje stejná pomoc, jaká se poskytuje jeho vlastním státním příslušníkům (rovné zacházení v případě příchozí mobility).

5.5 Kapitola V – Vztah k politikám mobility

Tato kapitola zavádí konkrétní opatření:

- podporovat fungování sítě EURES prostřednictvím výměny informací o nedostatku a přebytku pracovních sil v jednotlivých členských státech a koordinaci opatření mezi členskými státy (články 25 až 30).

Ustanovení této kapitoly výslovně podporují rozšíření shromažďování a přezkumu informací, údajů a ukazatelů i na jiné organizace, než jsou veřejné služby zaměstnanosti, prostřednictvím účasti partnerů sítě EURES v této síti.

Obecný účel výměny informací a podávání zpráv

Obecným účelem této kapitoly je posílit stávající opatření pro výměnu informací v rámci sítě EURES tam, kde je to prospěšné z hlediska kvality konkrétních kolektivních výstupů nebo koordinace politik jednotlivých členských států.

Činnosti související s výměnou informací

Článek 25 přejímá ustanovení dohodnuté v rámci jednání o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace (EaSI). To by mohlo pomoci integrovat do činnosti sítě EURES práci v oblasti analýzy údajů o tocích a vzorcích mobility. Jelikož je toto ustanovení lépe zasazeno v nařízení o síti EURES, navrhuje se zrušit příslušný článek v programu pro zaměstnanost a sociální inovace (viz článek 35).

Článek 26 zavádí povinnost členských států sdílet informace týkající se trhu práce, které jsou důležité z hlediska pracovní mobility v EU. To pomůže členským státům propojit opatření v rámci sítě EURES se širším rámcem politik v oblasti mobility.

Cílem článku 27 je přimět všechny organizace v rámci sítě EURES, tj. koordinační úřady, veřejné služby zaměstnanosti a ostatní partnery sítě EURES, aby otevřeně a iniciativně sdílely dostupné informace o situaci v jednotlivých členských státech, jež pravděpodobně mohou být užitečné pro pracovníky, kteří mají zájem o pracovní mobilitu v rámci EU. V současnosti tyto informace shromažďují pouze koordinační úřady a poté je umísťují na portál EURES. Pro pracovníky bude prospěšné, bude-li se při shromažďování tohoto druhu informací uplatňovat inkluzivnější přístup, při němž bude postupováno „zdola nahoru“. Výsledek může být sjednocen v podobě dohodnutých modelů (čl. 27 odst. 3).

Článek 28 přejímá zásady týkající se plánování stanovené v rozhodnutí z roku 2012. Sdílení informací o plánovaných činnostech, zdrojích a monitorování mezi národními koordinačními

úřady by mělo zvýšit účinnost fungování celé sítě EURES. Může posílit synergie a podpořit rozvoj zvláštních společných náborových projektů.

Činnosti související s podáváním zpráv

Článek 29 stanoví způsoby, jak měřit výsledky fungování sítě EURES.

Ustanovení článku 30 zajišťuje pokračování přístupu stanoveného v článku 17 nařízení č. 492/2011, na jehož základě bude každé dva roky podána zpráva o provádění kapitoly II tohoto nařízení.

5.6 Kapitola VI – Závěrečná ustanovení

Článek 31 upřesňuje, že veškerá opatření, jež toto nařízení stanoví, musí být provedena v souladu s právními předpisy EU o ochraně osobních údajů a příslušnými vnitrostátními prováděcími opatřeními. Jelikož Komise jakožto Evropský koordinační úřad je jedním z aktérů, je nutné dodržovat též nařízení č. 45/2001.

Článek 32 stanoví následné hodnocení provádění tohoto nařízení.

Článek 33 a 34 jsou standardní ustanovení v sekundárních právních předpisech EU a týkají se uplatňování článků 290 a 291 SFEU.

Článek 35 uvádí ustanovení, která mají být zrušena.

Článek 36 zmiňuje existenci přechodných opatření v souladu se smlouvami o přistoupení. Toto ustanovení se vztahuje na Chorvatsko.

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o Evropské síti služeb zaměstnanosti, přístupu pracovníků ke službám mobility a další integraci trhů práce**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,
s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 46 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁷,
s ohledem na stanovisko Výboru regionů¹⁸,
po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,
v souladu s řádným legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Volný pohyb pracovníků jako základní svoboda občanů Unie a jeden z pilířů vnitřního trhu Unie je zakotven v článku 45 Smlouvy o fungování Evropské unie (též „Smlouva“). Jeho využívání dále rozvíjejí právní předpisy Unie, jejichž cílem je zajistit plný výkon práv, jichž požívají občané Unie a jejich rodinní příslušníci.
- (2) Svobodný pohyb pracovníků je klíčovým prvkem rozvoje integrovanějšího pracovního trhu Evropské unie, který umožňuje mobilitu pracovníků z oblastí s vysokou nezaměstnaností do oblastí vyznačujících se nedostatkem pracovních sil. Rovněž přispívá k nalezení vhodných dovedností pro volná pracovní místa a odstraňování překážek na trhu práce.
- (3) Ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (kodifikované znění)¹⁹ zavedla mechanismus pro vyrovnávání nabídky zaměstnání a poptávky po zaměstnání a pro výměnu informací a prováděcí rozhodnutí Komise 2012/733/EU ze dne 26. listopadu 2012 obsahuje ustanovení o fungování sítě nazvané EURES (Evropské služby zaměstnanosti) podle uvedeného nařízení. Tento regulační rámec je zapotřebí revidovat tak, aby odrážel nové vzorce mobility, sílící požadavky na spravedlivou mobilitu, změny v technologii pro sdílení údajů o volných pracovních místech, využívání mnoha různých kanálů pro nábor uchazeči o zaměstnání i zaměstnavateli a rostoucí roli dalších zprostředkovatelů na trhu práce při poskytování náborových služeb vedle veřejných služeb zaměstnanosti.

¹⁷ Úř. věst. C, , s. .

¹⁸ Úř. věst. C, , s. .

¹⁹ Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s.1.

- (4) S cílem pomoci pracovníkům, kteří požívají práva na volný pohyb, tohoto práva účinně využívat, je v souladu s článkem 45 Smlouvy pomoc podle tohoto nařízení k dispozici každému občanu Unie, který má právo vykonávat činnost jako zaměstnanec, a jeho rodinným příslušníkům. Členské státy poskytnou v této oblasti stejný přístup všem občanům třetích zemí, kteří mají na základě unijního nebo vnitrostátního práva nárok na stejné zacházení jako jejich vlastní státní příslušníci.
- (5) Rostoucí vzájemná závislost mezi trhy práce si žádá posílení spolupráce mezi službami zaměstnanosti, aby bylo dosaženo svobody pohybu všech pracovníků prostřednictvím dobrovolné a spravedlivé mobility uvnitř Unie v souladu s čl. 46 písm. a) Smlouvy, a proto by měl být zaveden společný rámec spolupráce mezi členskými státy a Komisí v oblasti mobility práce v rámci Unie. V tomto rámci by měla být soustředěna všechna volná pracovní místa v Unii a tento rámec by měl umožňovat o tato volná místa žádat („vyrovnávání nabídky a poptávky“), měl by definovat poskytování souvisejících podpůrných služeb pracovníkům i zaměstnavatelům a zakotvit společný přístup ke sdílení informací nezbytných k zajištění této spolupráce.
- (6) Ve svém „Paktu pro růst a zaměstnanost“ Evropská rada požádala o prozkoumání možnosti rozšířit síť EURES i na učňovskou přípravu a stáže; na základě tohoto nařízení by se síť EURES mohla vztahovat rovněž na učňovskou přípravu a stáže, budou-li dotčené osoby považovány za pracovníky z hlediska práv přiznaných občanům na základě článku 45 Smlouvy. Je nutné zavést vhodný způsob výměny všeobecných informací o mobilitě v oblasti učňovské přípravy a stáží v rámci Unie a zajistit dostatečnou pomoc pro kandidáty na tyto pozice na základě mechanismu pro vyrovnávání nabídky a poptávky, pokud bude takové vyrovnávání považováno za možné v souladu s příslušnými standardy a s ohledem na pravomoci členských států.
- (7) Je nezbytné soudržnější uplatňování vyrovnávání nabídky a poptávky, podpůrných služeb a výměny informací o mobilitě pracovních sil v rámci Unie. Je tedy nutné, aby síť EURES byla ustavena jako nedílná součást společného rámce spolupráce mezi členskými státy a Komisí. Měla by být určena úloha a povinnosti organizací, které se na činnosti sítě podílejí, například Evropské komise („Evropský koordinační úřad“), subjektů pověřených členskými státy, aby jednaly na vnitrostátní úrovni („národní koordinační úřady“) a organizací, které pomáhají uchazečům o zaměstnání a zaměstnavatelům („partneři sítě EURES“).
- (8) Mezinárodní a přeshraniční spolupráci a podporu pro všechny organizace působící v rámci sítě EURES v členských státech by usnadnila struktura na úrovni Unie („Evropský koordinační úřad“), která by měla poskytovat obecné informace, vzdělávací činnost, nástroje a pokyny. Tato struktura by měla rovněž odpovídat za vývoj Evropského portálu pracovní mobility (portálu EURES), společné platformy IT. Její činnost by měla postupovat v souladu s víceletými pracovními programy, které by měly být vytvořeny po konzultacích s členskými státy.
- (9) Členské státy by měly zřídit koordinační úřady na vnitrostátní úrovni, které by poskytovaly všeobecnou podporu a pomoc všem organizacím na jejich území, které působí v rámci EURES, a podporovat jejich spolupráci s jejich protějšky v ostatních členských státech a s Evropským koordinačním úřadem. Hlavním úkolem těchto koordinačních úřadů by mělo být řešení stížností a problémů s volnými pracovními místy a ověřování otázek souvisejících s dodržováním dobrovolné a spravedlivé pracovní mobility v rámci Unie.
- (10) Zapojení sociálních partnerů do sítě EURES přispívá především k lepší analýze překážek mobility a k podpoře spravedlivé a dobrovolné pracovní mobility v rámci

Unie, včetně příhraničních regionů. Zástupci sociálních partnerů by proto měli být zapojeni do celkové struktury řízení sítě EURES na úrovni Unie, zatímco vnitrostátní organizace zaměstnavatelů a odbory mohou žádat o status partnerů sítě EURES.

- (11) Složení sítě EURES, pokud jde o jiné organizace než organizace jmenované výše, by mělo být flexibilní a mělo by se přizpůsobovat vývoji na trhu náborových služeb. Vznik mnoha různých služeb zaměstnanosti v kombinaci se změnou úlohy veřejných služeb zaměstnanosti ve vztahu k vnitrostátním náborovým službám poukazuje na to, že je třeba, aby členské státy a Evropská komise vyvinuly soustředěné úsilí s cílem otevřít síť EURES jako hlavní nástroj Unie poskytující vnitrouníjní náborové služby.
- (12) Širší členství v síti EURES s sebou přináší sociální, hospodářské i finanční výhody. Zlepšuje účinnost poskytování služeb, neboť usnadňuje vznik partnerství a posiluje doplňkovost a zvyšování kvality. Zvyšuje tržní podíl sítě EURES v míře, v níž noví členové zpřístupňují volná pracovní místa, žádosti o zaměstnání a životopisy. Nadnárodní a přeshraniční spolupráce, která je stěžejním prvkem fungování sítě EURES, by mohla přinést inovativní formy učení a spolupráce mezi službami zaměstnanosti, mimo jiné v oblasti norem kvality pro volná pracovní místa a podpůrné služby. Tím by se posílil význam sítě EURES jako jednoho z klíčových unijních nástrojů, které mají členské státy a Evropská komise k dispozici na podporu konkrétních opatření směřujících k dosažení vysoké úrovně zaměstnanosti v Unii.
- (13) V souladu se svými pravomocemi, co se týče organizace trhů práce, by členské státy měly samy, každý na svém území, odpovídat za udělování oprávnění k účasti organizací na činnosti sítě EURES jako partnerů sítě EURES. Oprávnění by se měla udělovat na základě minimálních společných kritérií a postup udělování by měl podléhat omezenému souboru základních pravidel, aby byla v přístupu k síti EURES zajištěna transparentnost a rovné příležitosti, zároveň by však měla být zachována pružnost potřebná k zohlednění různých vnitrostátních modelů a forem spolupráce mezi veřejnými službami zaměstnanosti a ostatními aktéry trhu práce v jednotlivých členských státech.
- (14) Jedním z cílů sítě EURES je podporovat spravedlivou mobilitu pracovníků uvnitř Unie, a minimální společná kritéria pro udělování oprávnění k zapojení organizací do této sítě by tedy měla zahrnovat požadavek, aby se tyto organizace zavázaly plně dodržovat platné pracovní normy a právní požadavky.
- (15) Aby bylo zajištěno dosažení vhodné rovnováhy mezi současným způsobem fungování sítě EURES, které je založeno na dlouhodobé spolupráci mezi veřejnými službami zaměstnanosti, a mezi cílem otevřít síť EURES novým organizacím, měla by být přijata opatření zajišťující specifické postavení veřejných služeb zaměstnanosti v rámci sítě EURES. Mělo by být zavedeno přechodné období, po jehož uplynutí bude účast veřejných služeb zaměstnanosti rovněž podléhat splnění minimálních společných kritérií. Členské státy by měly zajistit, aby veřejné služby zaměstnanosti splnily tato minimální společná kritéria a aby plnily své povinnosti plynoucí z nařízení.
- (16) Aby byly pracovníkům a zaměstnavatelům sdělovány spolehlivé a aktuální informace o různých aspektech pracovní mobility v rámci Unie, měla by síť EURES spolupracovat s dalšími subjekty, službami a sítěmi Unie, které usnadňují mobilitu a informují občany o jejich právech vyplývajících z právních předpisů Unie, jako je portál Vaše Evropa, Evropský portál pro mládež a síť SOLVIT, s organizacemi odpovědnými za uznávání profesních kvalifikací a subjekty odpovědnými za propagaci, analýzu, monitorování a podporu rovného zacházení s pracovníky, jež byly určeny podle směrnice [Evropského Parlamentu a Rady] (EU) č. .../2013 [o opatřeních

usnadňujících výkon práv, která jsou pracovníkům udělena v souvislosti s volným pohybem pracovníků].

- (17) Právo na volný pohyb s sebou nese nutnost zajistit prostředky na podporu vyrovnávání nabídky a poptávky, tj. výměny informací o volných pracovních místech, žádostí o zaměstnání a životopisů, tak aby byl trh práce zcela zpřístupněn pracovníkům i zaměstnavatelům v souladu s čl. 46 písm. d) Smlouvy, a měla by být proto zavedena společná platforma IT na úrovni Unie, kterou by provozovala Komise. Zajištění tohoto práva umožní pracovníkům získat skutečný přístup ke všem pracovním příležitostem v celé Unii.
- (18) Společná platforma IT sdružující nabídku volných pracovních míst a možnost se o tato místa ucházet umožní uchazečům o zaměstnání i zaměstnavatelům automatické propojení údajů podle různých kritérií a úrovní a měla by usnadnit dosažení rovnováhy na pracovních trzích Unie, což by přineslo vysokou míru zaměstnanosti a pomohlo zabránit ohrožení životní úrovně a míry zaměstnanosti v různých regionech a odvětvích.
- (19) Právní odpovědnost za zajištění kvality (včetně technické kvality) údajů zpřístupněných prostřednictvím společné platformy IT, zejména co se týče údajů o volných pracovních místech, nesou organizace, které dané údaje zpřístupňují v souladu s právními předpisy a normami členských států. Komise by měla usnadňovat spolupráci za účelem včasného zjištění případných podvodů či případů zneužití v souvislosti s výměnou informací na evropské úrovni.
- (20) Jedním z nejdůležitějších nástrojů k umožnění podávání žádostí o zaměstnání v rámci Unie on-line je společný systém klasifikace dovedností, kompetencí, kvalifikací a povolání, a je tudíž nutné dosáhnout spolupráce mezi členskými státy a Evropskou komisí, aby bylo možné dosáhnout interoperability a smysluplně automatizovaného propojování údajů mezi členskými státy, mimo jiné prostřednictvím porovnávání společného systému klasifikací s vnitrostátními systémy. V této souvislosti by se měly využívat i další zavedené evropské formáty a nástroje pro dosažení porovnatelnosti a transparentnosti dovedností a kvalifikací, například evropský rámec kvalifikací a jednotný rámec pro průhlednost v oblasti kvalifikací a kompetencí (Europass).
- (21) Měl by být zaveden společný přístup ke službám poskytovaným organizacemi, které se účastní činnosti sítě EURES („podpůrné služby“), a v co největší míře by mělo být zajištěno dodržování zásady rovného zacházení s pracovníky a zaměstnavateli, kteří hledají pomoc ohledně pracovní mobility v Unii, a to bez ohledu na to, na kterém místě Unie se nacházejí, a měly by proto být stanoveny zásady a pravidla týkající se dostupnosti podpůrných služeb na území jednotlivých členských států. Tento společný přístup se týká i učňovské přípravy a stáží považovaných za práci.
- (22) Širší a ucelenější nabídka pomoci, co se týče možností mobility pracovníků v Unii, přináší výhody pracovníkům a je nezbytná ke zvýšení potenciálu sítě EURES, pokud jde o poskytování podpory pracovníkům během celé jejich pracovní kariéry a zajišťování jejich přechodů mezi zaměstnáními a profesní dráhy.
- (23) Podpůrné služby pomohou odstraňovat překážky, s nimiž se uchazeči o zaměstnání setkávají při výkonu práv, která mají jako pracovníci na základě práva Unie, a umožní jim účinněji využívat pracovních příležitostí, čímž jim zajistí lepší osobní vyhlídky, co se týče zaměstnání.
- (24) Pro uplatňování práva pracovníků na volný pohyb v rámci Unie by bylo prospěšné hlubší pochopení poptávky po pracovní síle, pokud jde o povolání, odvětví i potřeby

zaměstnavatelů, a podpůrné služby by proto měly zahrnovat kvalitní pomoc pro zaměstnavatele, zejména pak pro malé a střední podniky. Úzká spolupráce mezi službami zaměstnanosti a zaměstnavateli rozšíří soubor volných pracovních míst i počet zprostředkovaných vhodných kandidátů, zajistí přístupové možnosti pro uchazeče o zaměstnání, zejména uchazeče ze zranitelných skupin, a zlepší informovanost o trhu práce.

- (25) Podpůrné služby ve všech členských státech, by měly být shodně definovány na základě vznikajícího konsenzu o úspěšných postupech členských států v oblasti poskytování informací, poradenství a rad uchazečům o zaměstnání i zaměstnavatelům.
- (26) Podpůrné služby pro pracovníky souvisejí s výkonem jejich základního práva svobody pohybu na základě práva Unie, a měly by být tudíž poskytovány zdarma. Podpůrné služby pro zaměstnavatele však mohou být zpoplatněny v souladu s praxí v jednotlivých členských státech.
- (27) Zvláštní pozornost by se měla věnovat podpoře mobility v příhraničních regionech a poskytování služeb přeshraničním pracovníkům, kteří žijí v jednom členském státě a pracují v jiném a musejí se potýkat s rozdílnými vnitrostátními postupy a právními systémy a se specifickými administrativními, právními či daňovými překážkami. Členské státy se mohou rozhodnout zřídit zvláštní podpůrné struktury, které tento typ mobility usnadní. Tyto struktury by se měly v rámci sítě EURES zabývat specifickou potřebou informací, poradenství, přeshraničního zprostředkovávání poptávky po práci a nabídky práce a výsledného umístění do zaměstnání.
- (28) Transparentnost trhů práce a dostatečná schopnost zprostředkování schopností jsou předpokladem mobility pracovníků v rámci Unie. Lepší rovnováhy mezi nabídkou pracovních sil a poptávkou lze dosáhnout prostřednictvím účinného systému na úrovni Unie pro výměnu informací o přebytku a nedostatku pracovních sil v rámci jednotlivých států a odvětví, který by měl být zaveden mezi členskými státy a Evropskou komisí a posloužit jako základ pro vytvoření politiky mobility jednotlivých členských států a pro posílení praktické spolupráce v rámci sítě EURES.
- (29) Svoboda pohybu pracovníků a vysoká úroveň zaměstnanosti spolu úzce souvisejí. Členské státy proto musí v oblasti mobility vytvářet a uplatňovat politiku, která podpoří lepší fungování trhů práce v Unii. Politika jednotlivých členských států v oblasti mobility by měla být považována za nedílnou součást jejich sociální politiky a politik zaměstnanosti.
- (30) Za účelem lepší koordinace činnosti na podporu mobility v Unii by měl být zaveden cyklus plánování programu. Aby bylo plánování programu činností jednotlivých členských států účinné, mělo by zohledňovat údaje o tocích a vzorcích mobility, analýzy údajů o stávajících a předpokládaných budoucích nedostatcích a přebytecích pracovních sil, jakož i zkušenosti a postupy v oblasti náborem v rámci sítě EURES a jeho součástí by měla být i revize stávajících prostředků a nástrojů usnadňujících mobilitu pracovníků v rámci EU, které mají k dispozici organizace v členských státech.
- (31) Sdílení návrhů plánů činností v rámci cyklu plánování programu mezi jednotlivými členskými státy by mělo národním koordinacním úřadům, které jednají jménem členských států, i Evropskému koordinacnímu úřadu umožnit zaměřit se při využívání prostředků sítě EURES na vhodné aktivity a projekty, a směřovat tak rozvoj sítě EURES k formě nástroje více orientovaného na výsledky, který reaguje na potřeby pracovníků v souladu s dynamikou trhů práce.

- (32) Za účelem zajištění dostatečných informací pro měření výsledků sítě EURES by měly být zavedeny společné ukazatele. Tyto ukazatele by měly sloužit jako vodítko pro organizace, které jsou zapojeny do sítě EURES, při identifikaci jejich výsledků a měly by umožnit hodnotit dosažený pokrok porovnáním s cíli stanovenými pro síť EURES jako celek, včetně jejího přínosu k provádění koordinované strategie zaměstnanosti v souladu s článkem 145 Smlouvy.
- (33) V případě, kdy opatření stanovená tímto nařízením zahrnují zpracovávání osobních údajů, musí být toto zpracovávání prováděno v souladu s právními předpisy EU o ochraně osobních údajů²⁰ a s vnitrostátními předpisy k jejich provedení.
- (34) Toto nařízení respektuje základní práva a řídí se zásadami uznanými zejména Listinou základních práv Evropské unie, na kterou odkazuje článek 6 Smlouvy o Evropské unii.
- (35) Vzhledem k tomu, že cíle tohoto nařízení – totiž vytvoření společného rámce pro vzájemnou spolupráci členských států s cílem propojit nabídku volných pracovních míst s možností o tato místa žádat a přispět k dosažení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou na trhu práce – nelze uspokojivým způsobem dosáhnout na úrovni členských států, a z důvodu rozsahu a účinků dané činnosti jej lze tedy lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou ve zmíněném článku 5 je působnost tohoto nařízení omezena pouze na prostředky nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (36) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby povinnosti členských států udělovat organizacím oprávnění zapojit se do sítě EURES jako partneři a stanovit společné ukazatele pro výsledky těchto organizací mohly být upraveny na základě zkušeností získaných při jejich uplatňování a s ohledem na vyvíjející se potřeby trhu práce. Je obzvláště důležité, aby Komise během svých přípravných prací prováděla příslušné konzultace, mimo jiné na expertní úrovni. Komise by při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci měla zajistit současné, včasné a vhodné předání příslušných dokumentů Evropskému parlamentu a Radě.
- (37) Aby byly zajištěny jednotné podmínky pro zavedení technických norem a formátů pro vyrovnávání nabídky a poptávky a automatizované zprostředkovávání, jakož i modelů a postupů pro sdílení informací mezi členskými státy, měly by být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí,

²⁰ Zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 *Předmět*

1. Cílem tohoto nařízení je usnadnit výkon volného pohybu pracovníků v Unii v souladu s článkem 45 SFEU prostřednictvím zřízení společného rámce pro spolupráci mezi členskými státy a Komisí.
2. Pro účely odstavce 1 stanoví toto nařízení cíle, zásady a pravidla pro:
 - a) spolupráci mezi členskými státy a Komisí při sdílení údajů o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech a o výsledném obsazování pracovních míst;
 - b) činnost členských států v zájmu dosažení rovnováhy mezi nabídkou a poptávkou na trhu práce v Unii s cílem přispět k dosažení vysoké úrovně zaměstnanosti;
 - c) fungování Evropské sítě služeb zaměstnanosti mezi členskými státy a Komisí;
 - d) související podpůrné služby v oblasti mobility, které mají být poskytovány pracovníkům a zaměstnavatelům.

Článek 2 *Definice*

Pro účely tohoto nařízení se použijí následující definice:

- a) „veřejnými službami zaměstnanosti“ se rozumí organizace členských států, které jsou součástí příslušných ministerstev, veřejných orgánů nebo veřejnoprávních společností a které odpovídají za provádění aktivní politiky trhu práce a za poskytování služeb zaměstnanosti ve veřejném zájmu;
- b) „službami zaměstnanosti“ se rozumí jakákoliv právnická nebo fyzická osoba, která legálně působí v některém z členských států a poskytuje služby osobám hledajícím zaměstnání a zaměstnavatelům hledajícím pracovníky;
- c) „volným pracovním místem“ se rozumí jakákoli nabídka zaměstnání, včetně nabídek učňovské přípravy a stáží považovaných za práci;
- d) „vyrovnávání nabídky a poptávky“ se rozumí výměna informací a zpracovávání nabídek volných pracovních míst, žádostí o zaměstnání a životopisů;
- e) „společnou platformou IT“ se rozumí infrastruktura IT a související platformy vytvořené na evropské úrovni pro účely vyrovnávání nabídky a poptávky;
- f) „umístováním“ pracovníků službami zaměstnanosti u zaměstnavatele nebo „náborem“ pracovníků pro zaměstnavatele se rozumí poskytování služeb zprostředkování mezi nabídkou a poptávkou s cílem zaplnit volné pracovní místo;
- g) „přeshraničním pracovníkem“ se rozumí pracovník, který vykonává činnost v rámci zaměstnání v jednom členském státě a přitom bydlí v jiném členském státě, do něhož se vrací zpravidla denně nebo nejméně jednou týdně.

KAPITOLA II ZŘÍZENÍ SÍTĚ EURES

Článek 3 Zřízení

Tímto nařízením se zřizuje Evropská síť služeb zaměstnanosti („síť EURES“).

Článek 4 Složení, úloha a společné povinnosti

1. Síť EURES tvoří organizace těchto kategorií:
 - a) Evropská komise, jejíž povinností je napomáhat síti EURES při výkonu její činnosti prostřednictvím nově zřízeného Evropského koordinačního úřadu;
 - b) členské organizace sítě EURES, jimiž jsou orgány jmenované členskými státy odpovědné za provádění tohoto nařízení v příslušném členském státě, tj. „národní koordinační úřady“;
 - c) partneři sítě EURES, jimiž jsou organizace oprávněné členskými státy poskytovat na celostátní, regionální a/nebo místní úrovni podporu při vyrovnávání nabídky a poptávky a/nebo podpůrné služby pracovníkům a zaměstnavatelům.
2. V souladu se svými příslušnými úlohami a povinnostmi všechny organizace, které se podílejí na činnosti sítě EURES, v úzké vzájemné spolupráci aktivně propagují příležitosti, které mobilita pracovníků v Unii nabízí, a usilují o posilování způsobů a prostředků, jak mohou pracovníci i zaměstnavatelé těchto příležitostí využívat na místní, regionální, vnitrostátní i evropské úrovni.

Článek 5 Cíle

Síť EURES přispívá k dosahování následujících cílů:

- a) usnadnění výkonu práv zakotvených v článku 45 SFEU a v ustanoveních nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie²¹;
- b) provádění koordinované strategie zaměstnanosti v souladu s článkem 145 SFEU;
- c) lepší fungování a integrace trhů práce v Unii;
- d) zvýšená dobrovolná mobilita napříč zeměpisnými územími a povoláními v rámci Unie na spravedlivém základě;
- e) sociální začleňování a integrace osob vyloučených z trhu práce.

Článek 6 Povinnosti Evropského koordinačního úřadu

1. Evropský koordinační úřad se zavazuje zajišťovat zejména:

²¹ Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1.

- a) utváření soudržného rámce a poskytování horizontální podpory pro účely sítě EURES, včetně:
 - i) provozu a rozvoje Evropského portálu pracovní mobility („portálu EURES“), a souvisejících služeb IT, včetně systémů a postupů pro výměnu informací o volných pracovních místech, žádostech o zaměstnání a životopisech a podkladových dokumentů, jako jsou znalostní pasy a podobné dokumenty, a dalších informací, ve spolupráci s dalšími příslušnými unijními informačními a poradenskými službami nebo sítěmi a jinými iniciativami,
 - ii) informačních a komunikačních činností,
 - iii) společného vzdělávacího programu pro pracovníky sítě EURES,
 - iv) usnadnění navazování kontaktů, výměny osvědčených postupů a vzájemného učení v rámci sítě EURES;
 - b) analýzu mobility napříč zeměpisnými územími a povoláními;
 - c) rozvoj příslušného rámce pro spolupráci a vyrovnávání nabídky a poptávky v Unii, pokud jde o učňovskou přípravu a stáže, v souladu s tímto nařízením;
 - d) sledování a hodnocení činnosti sítě EURES a jejích výsledků v oblasti zaměstnanosti, ve spolupráci se členy sítě EURES.
2. Víceleté pracovní programy úřadu se sestavují na základě konzultací s koordinační skupinou sítě EURES, o níž pojednává článek 11.

Článek 7

Povinnosti národních koordinačních úřadů

1. Jednotlivé národní koordinační úřady odpovídají za:
 - a) spolupráci s Komisí a jinými členskými státy v oblasti vyrovnávání nabídky a poptávky v rámci stanoveném v kapitole III;
 - b) organizaci práce pro EURES v daném členském státě, včetně poskytování podpůrných služeb v souladu s kapitolou IV;
 - c) koordinaci činnosti vyvíjené daným členským státem a s ostatními členskými státy v souladu s kapitolou V.
2. Národní koordinační úřad rovněž organizuje provádění horizontálních podpůrných činností poskytovaných Evropským koordinačním úřadem na vnitrostátní úrovni v souladu s článkem 6; je-li to žádoucí, činí tak v úzké spolupráci s Evropským koordinačním úřadem a dalšími národními koordinačními úřady. Těmito činnostmi horizontální podpory je zejména:
 - a) shromažďování a ověřování informací pro účely zveřejnění, též na portálu EURES, o partnerech sítě EURES, kteří působí na území daného státu, o jejich činnosti a o rozsahu podpůrných služeb, které poskytují pracovníkům a zaměstnavatelům;
 - b) zajišťování přípravné činnosti spojené s vzdělávacími činnostmi sítě EURES, výběr pracovníků pro účast na společném vzdělávacím programu a na aktivitách v rámci vzájemného učení;
 - c) shromažďování a analýzu údajů v souvislosti s články 28 a 29.

3. Národní koordinační úřad pro účely zveřejnění, též na portálu EURES, v zájmu pracovníků a zaměstnavatelů ověřuje, pravidelně aktualizuje a včas rozšiřuje informace a pokyny dostupné na vnitrostátní úrovni, které se týkají:
 - a) životních a pracovních podmínek;
 - b) administrativních postupů souvisejících se zaměstnáním;
 - c) pravidel, která se vztahují na pracovníky;
 - d) učňovské přípravy a stáží;
 - e) je-li to relevantní, situace přeshraničních pracovníků, zejména v příhraničních oblastech.

Národní koordinační úřady mohou ověřovat a šířit informace též ve spolupráci s dalšími informačními a poradenskými službami a sítěmi a příslušnými subjekty na vnitrostátní úrovni, včetně subjektů zmíněných v článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/.../EU o opatřeních usnadňujících výkon práv, která jsou pracovníkům udělena v souvislosti s volným pohybem pracovníků²².

4. Národní koordinační úřad poskytuje obecnou podporu organizacím, které se na území příslušného státu zapojují do činnosti sítě EURES, pokud jde o spolupráci s jejich protějšky v síti EURES z jiných členských států. To zahrnuje i podporu v případě stížností týkajících se volných pracovních míst a náborem v rámci sítě EURES a rovněž spolupráce s veřejnými orgány, například inspektoráty práce.
5. Národní koordinační úřady podporují spolupráci s aktéry, jako jsou poradenské služby pro volbu profesní dráhy, vysoké školy, obchodní komory a organizace působící v oblasti programů učňovské přípravy a stáží.
6. Členské státy zajistí, aby jejich národní koordinační úřady měly dostatek personálu a dalších zdrojů potřebných k výkonu jejich činnosti stanovené tímto nařízením.
7. V čele národního koordinačního úřadu stojí národní koordinátor, který je členem koordinační skupiny, o níž pojednává článek 11.

Článek 8

Udělování oprávnění partnerům sítě EURES

1. Každý členský stát zavede systém pro udělování oprávnění partnerům sítě EURES k účasti v této síti, pro sledování jejich činnosti a dodržování vnitrostátních i unijních právních předpisů při provádění tohoto nařízení. Tento systém musí být transparentní a odpovídající a musí zajistit dodržování zásad rovného zacházení s žadatelskými organizacemi a spravedlivé řízení.
2. Členské státy informují Evropský koordinační úřad o zavedených vnitrostátních systémech a o partnerech sítě EURES, jimž v souladu s tímto systémem vydaly oprávnění k účasti v síti EURES.
3. Jakákoliv služba zaměstnanosti, která legálně působí v některém z členských států, může v tomto členském státě požádat o zapojení do sítě EURES jako partner sítě EURES, a to za podmínek stanovených tímto nařízením a za podmínek systému zavedeného tímto členským státem.

²² COM(2013) 236 final.

4. Partneři sítě EURES jsou oprávněni účastnit se činnosti sítě EURES v souladu s minimálními společnými kritérii stanovenými v příloze.
5. Stanovením minimálních společných kritérií není dotčena možnost členských států uplatňovat další kritéria nebo požadavky, pokud je daný členský stát považuje za nezbytné pro řádné uplatňování pravidel upravujících činnost služeb zaměstnanosti a pro účinné řízení politiky trhu práce na svém území. K zajištění transparentnosti je nezbytné, aby tato kritéria a požadavky byly nedílnou součástí systému popsaného v odstavci 1.
6. Partneři sítě EURES mohou za účelem společného splnění kritérií uvedených v příloze zapojovat další partnery sítě EURES či jiné organizace. V těchto případech je pokračování odpovídajícího partnerství další podmínkou účasti v síti EURES.
7. Za účelem změn přílohy je Komise oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem uvedeným v článku 33.
8. Komise může přijmout formou prováděcích aktů vzory pro popis národních systémů a postupů sdílení informací o národních systémech mezi členskými státy. Komise tyto prováděcí akty přijímá v souladu s poradním postupem, na nějž odkazuje čl. 34 odst. 2.

Článek 9

Povinnosti partnerů sítě EURES

1. Žadatelské organizace si mohou zvolit z následujících možností způsob, jakým se budou podílet na činnosti sítě EURES:
 - a) přispíváním do souboru volných pracovních míst v souladu s čl. 14 odst. 1 písm. a);
 - b) přispíváním do souboru žádostí o zaměstnání a životopisů v souladu s čl. 14 odst. 1 písm. b);
 - c) poskytováním podpůrných služeb pracovníkům a zaměstnavatelům v souladu s kapitolou IV; nebo
 - d) kombinací písmen a) až c).
2. Partneři sítě EURES určí jedno nebo více kontaktních míst, například zprostředkovatelské a náborové kanceláře, klientská telefonní střediska, samoobslužné nástroje apod., kam se pracovníci a zaměstnavatelé mohou obracet pro podporu při vyrovnávání nabídky a poptávky a/nebo pro získání přístupu k podpůrným službám v souladu s tímto nařízením. Kontaktní místa mohou vznikat také na základě zaměstnaneckých výměnných programů či vysílání styčných důstojníků a mohou zahrnovat společné zprostředkovatelské agentury.
3. Kontaktní místa musejí jasně uvádět rozsah podpůrných služeb poskytovaných pracovníkům a zaměstnavatelům.
4. Členské státy mohou požadovat, aby partneři sítě EURES přispívali k:
 - a) fungování národního střediska zmíněného v čl. 15 odst. 5 prostřednictvím poplatku nebo jinou formou;
 - b) výměně informací podle článků 26 a 27;
 - c) cyklu plánování programu podle článku 28;

d) shromažďování údajů v souladu s článkem 29.

Členské státy rozhodnou o podobě těchto příspěvků ve svých národních systémech na základě zásady proporcionality a s přihlédnutím k faktorům, jako je správní kapacita daného partnera sítě EURES a míra jeho zapojení do sítě EURES podle odstavce 1.

Článek 10

Úloha veřejných služeb zaměstnanosti

1. Členské státy mohou na své veřejné služby zaměstnanosti přenést obecné úkoly nebo činnosti související s organizací práce podle tohoto nařízení, například vytvoření a správu národních systémů pro udělování oprávnění partnerům sítě EURES nebo přípravu a distribuci základních informací vymezených v článku 20.
2. Členské státy mohou pověřit poskytováním podpůrných služeb uvedených v člancích 21 až 23 své veřejné služby zaměstnanosti, pokud se tyto služby podílejí na činnosti sítě EURES jako partneři sítě EURES na základě oprávnění podle článku 8 a přílohy tohoto nařízení nebo jako partneři sítě EURES na základě výjimky podle odstavce 3.
3. Po dobu nejvýše pěti let od počátku použitelnosti tohoto nařízení mohou členské státy uplatňovat výjimku, pokud jde o přezkum splnění kritérií článku 8 a přílohy tohoto nařízení, vůči těm veřejným službám zaměstnanosti, které budou v době vstupu tohoto nařízení v platnost součástí sítě EURES v souladu s prováděcím rozhodnutím Komise 2012/733/EU, případně rozhodnutím Komise 2003/8/ES. O udělených výjimkách informují členské státy Komisi.

Článek 11

Koordinační skupina

1. Koordinační skupina se skládá ze zástupců Evropského koordinačního úřadu a národních koordinačních úřadů.
2. Koordinační skupina podporuje provádění tohoto nařízení formou výměny informací a tvorbou pokynů. Zejména pomáhá připravovat návrhy technických norem a formátů zmíněných v čl. 14 odst. 8 a čl. 16 odst. 5.
3. Práci koordinační skupiny organizuje Evropský koordinační úřad, který také předsedá jejím zasedáním.

Rovněž zve k účasti na jednáních zástupce sociálních partnerů na úrovni Unie.

Článek 12

Společná identita a ochranná známka

1. Název EURES se používá výhradně v souvislosti s činností v rámci sítě EURES v souladu s tímto nařízením. Znázorňuje se formou standardního loga v podobě, kterou schválí Evropský koordinační úřad.
2. Ochranná známka služeb EURES i logo, které ji znázorňuje, jsou registrovanými ochrannými známkami Společenství zapsanými u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu a všechny organizace, které se podílejí na činnosti sítě EURES, jež jsou vymezeny v článku 3, je musí při veškeré činnosti související se sítí EURES a s tímto nařízením používat, aby byla zajištěna společná vizuální identita.

3. Organizace, které se podílejí na činnosti sítě EURES, zajistí, aby informační a propagační materiály, které poskytují, byly v souladu s celkovou komunikační činností sítě EURES a s informacemi od Evropského koordinačního úřadu.
4. Pouze Evropský koordinační úřad je oprávněn udělovat třetím stranám povolení používat logo EURES a informuje o tom dotčené organizace.
5. Organizace, které se podílejí na činnosti sítě EURES, neprodleně informují Evropský koordinační úřad, dojde-li ke zneužití logo třetími stranami nebo třetími zeměmi.

Článek 13

Spolupráce

1. Evropský koordinační úřad zajišťuje spolupráci sítě EURES s dalšími informačními a poradenskými službami a sítěmi Unie.
2. Národní koordinační úřady spolupracují se službami a sítěmi zmíněnými v odstavci 1 na unijní, státní, regionální i místní úrovni za účelem sladění činnosti a předcházení jejímu zdvojení a v odůvodněných případech zapojují i partnery sítě EURES.
3. Členské státy usilují o vytvoření jediného kontaktního místa pro komunikaci s pracovníky a zaměstnavateli o společné činnosti sítě EURES a uvedených dalších služeb a sítí.

KAPITOLA III SPOLEČNÁ PLATFORMA IT

Článek 14

Organizace společné platformy IT

1. Za účelem shromažďování nabídek zaměstnání a žádostí o zaměstnání poskytnou jednotlivé členské státy portálu EURES informace o:
 - a) všech volných pracovních místech, která evidují jejich veřejné služby zaměstnanosti, a o volných pracovních místech nabízených jejich partnery sítě EURES;
 - b) všech žádostech o zaměstnání a životopisech, které evidují jejich veřejné služby zaměstnanosti, a o žádostech o zaměstnání a životopisech nabízených jejich partnery sítě EURES, pokud dotčení pracovníci dali souhlas s poskytnutím informací též portálu EURES za podmínek stanovených v odstavci 3.
2. Při poskytování údajů o volných pracovních místech portálu EURES členské státy:
 - a) nerozlišují podle povahy a délky smlouvy ani podle náborových záměrů zaměstnavatelů;
 - b) mohou vyloučit volná pracovní místa, o která se mohou vzhledem k jejich povaze nebo k vnitrostátním pravidlům ucházet pouze státní příslušníci určité země.
3. Souhlas pracovníků zmíněný v odst. 1 písm. b) musí být výslovný, jednoznačný, svobodný, konkrétní a informovaný. Pracovníci jsou oprávněni svůj souhlas kdykoliv odvolat a požadovat výmaz nebo opravu jakýchkoli z poskytnutých údajů. Pracovníci si mohou volit mezi několika možnostmi omezení přístupu k jejich údajům nebo k některým prvkům.

4. Členské státy zavedou mechanismy a normy nezbytné pro zajištění vnitřní a technické kvality údajů o volných pracovních místech a životopisech.
5. Členské státy si vyměňují informace o mechanismech a normách zmíněných v odstavci 4 a o normách zabezpečení a ochrany údajů. Jsou povinny spolupracovat navzájem mezi sebou i s Evropským koordinačním úřadem, zejména v případech stížností a volných pracovních míst, u nichž se má za to, že nejsou v souladu s normami platnými podle vnitrostátních právních předpisů.
6. Za účelem sledování kvality údajů členské státy zajistí, aby bylo možné dohledat původce údajů.
7. Aby umožnily zprostředkování nabídek zaměstnání a žádostí o zaměstnání, poskytnou jednotlivé členské státy informace uvedené v odstavci 1 v rámci jednotného systému.
8. Komise přijme formou prováděcích aktů nezbytné technické normy a formáty, jejichž cílem je dosažení jednotného systému podle odstavce 7. Tyto prováděcí akty Komise přijme v souladu s přezkumným postupem, na nějž odkazuje čl. 34 odst. 3.

Článek 15

Přístup ke společné platformě IT na vnitrostátní úrovni

1. Veřejné služby zaměstnanosti zajistí, aby byl portál EURES propojen se všemi portály pro hledání zaměstnání, které provozují, bez ohledu na to, zda jsou ústřední, regionální nebo místní, aby na nich byl jasně viditelný a bylo možné jej na nich snadno nalézt.
2. Veřejné služby zaměstnanosti usilují o dosažení dohody s jinými službami zaměstnanosti, které působí na území příslušného členského státu, tak aby bylo možné zajistit platnost zásady uvedené v odstavci 1 i v případě on-line nástrojů pro vyhledávání pracovních míst, které provozují tyto jiné služby.
3. Členské státy zajistí, aby příslušní pracovníci měli prostřednictvím interních nástrojů, jež spravují veřejné služby zaměstnanosti členských států, přístup k údajům o veškerých volných pracovních místech, žádostem o zaměstnání a životopisům zpřístupněným na portále EURES, stejně jako mají přístup k vnitrostátním údajům obsaženým v těchto interních databázích.
4. Dotčení partneři sítě EURES rovněž uplatňují zásady uvedené v odstavcích 1 až 3 v souladu s volbou těchto organizací podle čl. 9 odst. 1.
5. Členské státy zřídí vnitrostátní středisko, které umožní předávat portálu EURES informace o volných pracovních místech, žádosti o zaměstnání a životopisy získané od organizací, které jsou ochotny tyto údaje sdílet též na portále EURES.
6. Členské státy usilují o vytvoření jediného kontaktního místa pro komunikaci s přeshraničními pracovníky a zaměstnavateli v příhraničních oblastech, v nichž dotčené členské státy společně považují za nutné vytvořit zvláštní struktury pro spolupráci a poskytování služeb.

Článek 16

Automatizované zprostředkování prostřednictvím společné platformy IT

1. Komise vytvoří evropskou klasifikaci dovedností, kompetencí, kvalifikací a povolání. Tato klasifikace je nástrojem, který v Evropské unii usnadňuje podávání

žádostí o zaměstnání v jakémkoliv členském státě on-line, a to prostřednictvím vyhledávání odpovídajících pracovních míst, identifikace nedostatkových dovedností, uznávání kvalifikací a poradenství týkajícího se profesní dráhy poskytovaného na portálu EURES.

2. Členské státy spolupracují navzájem mezi sebou a s Evropskou komisí na zajištění interoperability mezi vnitrostátními systémy a klasifikací podle odstavce 1.
3. Za tímto účelem jednotlivé členské státy do 1. ledna 2017 vypracují počáteční inventář za účelem porovnání všech svých státních, regionálních a odvětvových klasifikací s klasifikací podle odstavce 1 a po zavedení užívání tohoto inventáře na základě aplikace poskytnuté Evropským koordinačním úřadem pak tento inventář pravidelně aktualizují tak, aby odpovídal vývoji náborových služeb.
4. Komise poskytuje technickou podporu členským státům, které se rozhodnou nahradit své vnitrostátní klasifikace klasifikací uvedenou v odstavci 1.
5. Komise přijme formou prováděcích aktů technické normy a formáty nezbytné pro fungování klasifikace uvedené v odstavci 1. Tyto prováděcí akty Komise přijme v souladu s přezkumným postupem, na nějž odkazuje čl. 34 odst. 3.

Článek 17

Zjednodušený přístupový mechanismus pro pracovníky a zaměstnavatele

1. Veřejné služby zaměstnanosti zajistí, aby si pracovníci, kteří využívají jejich služby tím, že jim poskytují své žádosti o zaměstnání a/nebo životopisy, mohli zvolit, že jim tyto služby zaměstnanosti budou nápomocny při registraci na portálu EURES s využitím národního střediska zmíněného v čl. 15 odst. 5.
2. Veřejné služby zaměstnanosti zavedou podobné mechanismy usnadňující registraci na portálu EURES pro zaměstnavatele, kteří využívají jejich služby ke zveřejňování nabídek volných pracovních míst na vnitrostátní úrovni buď přímo prostřednictvím jejich portálů pro vyhledávání pracovních míst, nebo prostřednictvím jiných platform podporovaných příslušnými členskými státy.
3. Dotčení partneři sítě EURES rovněž uplatňují zásady uvedené v odstavcích 1 a 2 v souladu s volbou těchto organizací podle čl. 9 odst. 1.
4. Pracovníci a zaměstnavatelé mají přístup k obecným informacím o tom, jak, kdy a kde mohou aktualizovat, změnit či odvolat dotčené údaje.

KAPITOLA IV PODPŮRNÉ SLUŽBY

Článek 18

Zásady

1. Členské státy zajistí, aby pracovníci i zaměstnavatelé mohli získat přístup k podpůrným službám na vnitrostátní úrovni.
2. Členské státy podporují koordinovaný přístup k těmto službám na vnitrostátní úrovni.
3. Členské státy zajistí poskytování podpůrných služeb uvedených v člancích 20 až 23 prostřednictvím partnerů sítě EURES následujícím způsobem:

- a) prostřednictvím veřejných služeb zaměstnanosti dotčených členských států samotných v souladu s článkem 10;
 - b) prostřednictvím organizací, které jednájí v rámci odpovědnosti veřejných služeb zaměstnanosti dotčeného členského státu na základě pověření či smluv o externím zajištění služeb nebo zvláštních smluv s těmito veřejnými službami zaměstnanosti nebo jinými subjekty o službách, které tyto organizace poskytují;
 - c) prostřednictvím jednoho nebo více partnerů sítě EURES anebo
 - d) kombinací písmen a) až c).
4. Podpůrné služby uvedené v člácích 20 až 23 jsou v jednotlivých členských státech poskytovány alespoň organizacemi uvedenými v odst. 3 písm. a) nebo b).
 5. Podpůrné služby pro pracovníky uvedené v člácích 20, 22 a 23 a pomoc při registraci na portále EURES podle čl. 17 odst. 1 jsou poskytovány zdarma.
 6. Podpůrné služby pro zaměstnavatele uvedené v člácích 21 a 22 a pomoc při registraci na portále EURES podle čl. 17 odst. 2 mohou být zpoplatněny. Poplatky za služby sítě EURES a poplatky za jiné srovnatelné služby poskytované příslušnou organizací se nesmí lišit.
 7. Dotčení partneři sítě EURES pracovníkům a zaměstnavatelům jasně sdělí, jaký rozsah podpůrných služeb poskytují, kde a jak jsou tyto služby dostupné a za jakých podmínek se poskytuje přístup, a to s použitím svých informačních kanálů. Tyto informace se zveřejní na portálu EURES.

Článek 19

Přístup k základním informacím

1. Členské státy zajistí, aby všem pracovníkům a zaměstnavatelům, kteří žádají o klientské služby poskytované službami zaměstnanosti, byly poskytnuty nebo sděleny základní informace o podpoře mobility dostupné na vnitrostátní úrovni, které:
 - a) budou informovat alespoň o existenci portálu EURES a sítě EURES a kontaktech na příslušné partnery sítě EURES na vnitrostátní úrovni a poskytnou jim údaje o náborových kanálech, které používají (elektronické služby, personalizované služby, adresy kontaktních míst), a o příslušných internetových odkazech a
 - b) jsou snadno dostupné a prezentované uživatelsky vstřícným způsobem.
2. Členské státy vytvoří zvláštní informace pro přeshraniční pracovníky v těch příhraničních regionech, v nichž dotčené členské státy společně považují za nutné vytvořit zvláštní struktury pro spolupráci a poskytování služeb.
3. Evropský koordinační úřad podporuje vytváření základních informací podle tohoto článku a pomáhá členským státům zajistit dostatečné jazykové pokrytí.

Článek 20

Podpůrné služby pro pracovníky

1. Dotčení partneři sítě EURES iniciativně nabízejí všem pracovníkům, kteří hledají zaměstnání, možnost využít služeb vymezených v tomto článku. Je-li to namístě, tuto nabídku v průběhu hledání pracovního místa opakují.

2. Mají-li pracovníci zájem o další pomoc, poskytují jim dotčení partneři sítě EURES informace a rady k jednotlivým pracovním příležitostem a zejména jim nabízejí tyto služby:
 - a) poskytování informací o životních a pracovních podmínkách nebo odkazů na tyto informace;
 - b) poskytování informací o aktivních opatřeních na trhu práce a přístupu k těmto opatřením;
 - c) jsou-li o to požádány, poskytují pomoc při sestavování žádostí o zaměstnání a životopisů, aby byl zajištěn soulad s evropskými technickými normami a formáty zmíněnými v čl. 14 odst. 8 a čl. 16 odst. 5;
 - d) je-li to nutné, poskytují pomoc s nahráváním těchto žádostí o zaměstnání na příslušné vnitrostátní portály pro hledání pracovních míst a na portál EURES;
 - e) je-li to žádoucí, zajišťují rovněž následné kroky po případném umístění do zaměstnání v rámci EU jako součást individuálního akčního plánu;
 - f) je-li to namístě, odkáže pracovníka na jiného partnera sítě EURES.
3. Mají-li pracovníci zájem o další pomoc a existuje-li dostatečná pravděpodobnost umístění v rámci EU, poskytují dotčení partneři sítě EURES další pomoc při hledání pracovního místa zahrnující služby, jako je výběr vhodných volných míst, pomoc při sestavování žádosti o zaměstnání a životopisu a zajišťování překladů a/nebo zjišťování upřesnění ohledně konkrétních volných pracovních míst v jiných členských státech.
4. Dojde-li k přijetí pracovníka v jiném členském státě díky službám poskytovaným v souladu s tímto článkem, poskytne dotčený partner sítě EURES příslušné osobě kontaktní údaje organizací v cílovém členském státě, které mohou poskytovat pomoc po přijetí pracovníka do zaměstnání.

Článek 21

Podpůrné služby pro zaměstnavatele

1. Dotčení partneři sítě EURES poskytují informace a rady zaměstnavatelům, kteří mají zájem o nábor pracovníků z jiných členských států, a nabízejí jim zejména tyto služby:
 - a) poskytování informací o specifických pravidlech vztahujících se na zaměstnávání těchto pracovníků;
 - b) propagace používání sítě EURES a databáze životopisů na portálu EURES jako nástroje vhodného pro obsazování volných pracovních míst;
 - c) poskytování informací a rad ohledně faktorů, které mohou usnadnit nábor pracovníků, a jak podporovat jejich integraci;
 - d) jsou-li o to požádány, poskytují informace a pokyny k tomu, jak formulovat jednotlivé požadavky na uchazeče o volná pracovní místa způsobem srozumitelným pro evropské uchazeče;
 - e) jsou-li o to požádány, poskytují pomoc při formulování nabídky volného pracovního místa v souladu s evropskými technickými normami a formáty zmíněnými v čl. 14 odst. 8 a čl. 16 odst. 5;

- f) v případě potřeby poskytují pomoc s registrací zaměstnavatele na portálu EURES;
 - g) je-li to namístě, odkáží zaměstnavatele na jiného partnera sítě EURES.
2. Mají-li zaměstnavatelé zájem o další pomoc a existuje-li dostatečná pravděpodobnost nábory pracovníka v rámci EU, poskytují dotčení partneři sítě EURES další pomoc, která spočívá v poskytování služeb, jako je předběžný výběr vhodných kandidátů a pomoc při zajišťování překladů a/nebo zjišťování upřesnění ohledně konkrétních žádostí o zaměstnání.
 3. Dojde-li k přijetí pracovníka z jiného členského státu díky službám poskytovaným v souladu s tímto článkem, poskytnou dotčení partneři sítě EURES příslušnému zaměstnavateli kontaktní údaje organizací, které mohou poskytovat pomoc s integrací nově přijatých pracovníků z jiných členských států.
 4. Veřejné služby zaměstnanosti usilují o uzavření dohod s jinými službami zaměstnanosti, které působí na území daného členského státu, za účelem:
 - a) společné propagace registrace zaměstnavatelů v síti EURES na území tohoto členského státu a využívání společné platformy pro vyrovnávání nabídky a poptávky v EU ze strany zaměstnavatelů;
 - b) sdílení informací a osvědčených postupů v oblasti podpůrných služeb pro zaměstnavatele, kteří mají zájem o získání zaměstnanců z jiných členských států.

Článek 22

Pomoc po přijetí pracovníka

1. Dotčení partneři sítě EURES na žádost pracovníků a zaměstnavatelů poskytují obecné informace o pomoci po přijetí pracovníka a o tom, kde lze získat takovou pomoc, například školení v mezikulturní komunikaci, jazykové kurzy a pomoc při integraci.
2. Odchylně od čl. 18 odst. 4 mohou partneři sítě EURES nabízet pracovníkům pomoc uvedenou v odstavci 1 za poplatek.

Článek 23

Zprostředkování přístupu k informacím a službám v oblasti sociálního zabezpečení

1. Členské státy zajistí koordinaci mezi podpůrnými službami podle tohoto nařízení a službami poskytovanými v oblasti sociálního zabezpečení příslušnými orgány.
2. Pro účely odstavce 1 členské státy podpoří vytvoření integrovaného on-line přístupu jako prvního zdroje informací pro pracovníky, přeshraniční pracovníky a zaměstnavatele.
3. Na žádost pracovníků, přeshraničních pracovníků a zaměstnavatelů poskytují dotčení partneři sítě EURES obecné informace o právech v oblasti sociálního zabezpečení a zavazují se postupovat takové žádosti o specifické informace příslušným orgánům a v relevantních případech též dalším orgánům, které poskytují podporu pracovníkům při výkonu jejich práv v rámci volného pohybu.

Článek 24

Přístup k opatřením na vnitrostátním trhu práce

Členský stát nesmí omezovat přístup k opatřením na vnitrostátním trhu práce výhradně z toho důvodu, že pracovník žádá o tuto pomoc s cílem nalézt zaměstnání na území jiného členského státu.

KAPITOLA V VZTAH K POLITIKÁM V OBLASTI MOBILITY

Článek 25

Výměna informací o tocích a vzorcích mobility

Komise a členské státy sledují toky a vzorce mobility pracovních sil v Unii na základě statistik Eurostatu a dostupných vnitrostátních údajů.

Článek 26

Výměna informací mezi členskými státy

1. Jednotlivé členské státy shromažďují a analyzují zejména informace o:
 - a) nedostatku a přebytku pracovních sil na vnitrostátních a odvětvových trzích práce a o tom, do jaké míry je může vyřešit mobilita pracovních sil;
 - b) činnosti sítě EURES na vnitrostátní úrovni;
 - c) postavení sítě EURES na trhu náborových služeb na vnitrostátní úrovni celkově.
2. Sdílení informací v rámci sítě EURES a přispívání ke společné analýze je odpovědností národních koordinačních úřadů.
3. S ohledem na výměnu informací a společnou analýzu utvářejí členské státy svoji politiku mobility jako nedílnou součást své politiky zaměstnanosti. Tato politika mobility stanoví rámec, na jehož základě členské státy provádějí plánování programu podle článku 28.
4. Evropský koordinační úřad zavádí postupy a přijímá praktická opatření pro usnadnění výměny informací mezi národními koordinačními úřady a provádění společné analýzy.

Článek 27

Výměna informací doplňující poskytování podpůrných služeb

1. Všechny organizace, které se podílejí na činnosti sítě EURES a které jsou vymezeny v článku 4, sdílejí a vyměňují si informace o situaci v členských státech, co se týče životních a pracovních podmínek, správních postupů a pravidel, která se vztahují na pracovníky z jiných členských států, a poskytují tak rady pracovníkům i zaměstnavatelům.
2. Rovněž sdílejí a vyměňují si informace o situaci v členských státech směrodatné pro přeshraniční pracovníky.
3. Komise přijme formou prováděcích aktů modely a postupy pro výměnu těchto informací. Komise tyto prováděcí akty přijímá v souladu s poradním postupem, na nějž odkazuje čl. 34 odst. 2.

Článek 28
Plánování programů

1. Jednotlivé národní koordinační úřady každoročně vypracují pracovní program pro organizace, které se na území daného členského státu účastní činnosti sítě EURES.
2. V těchto programech se stanoví:
 - a) základní činnosti, které mají být v souladu s tímto nařízením uskutečněny;
 - b) celkový objem lidských a finančních zdrojů přidělených na jejich provádění;
 - c) mechanismy sledování a hodnocení plánovaných činností.
3. Před dokončením návrhy pracovních programů společně kontrolují národní koordinační úřady a Evropský koordinační úřad.
4. Návrhy pracovních programů se konzultují se zástupci sociálních partnerů na úrovni Unie, kteří se účastní práce koordinační skupiny sítě EURES.
5. Komise formou prováděcích aktů stanoví nezbytné vzory a postupy pro plánování těchto programů. Tyto prováděcí akty Komise přijímá v souladu s poradním postupem, na nějž odkazuje čl. 34 odst. 2.

Článek 29
Shromažďování údajů a ukazatele

1. Členské státy zajistí zavedení postupů k předkládání a shromažďování údajů o činnostech vykonávaných na vnitrostátní úrovni podle následujících kategorií společných ukazatelů:
 - a) informace a rady poskytované sítí EURES, a to podle počtu kontaktů, které mají pracovníci sítě EURES s pracovníky a zaměstnavateli;
 - b) umístění a nábor pracovníků díky činnosti sítě EURES, a to podle počtu volných pracovních míst, žádostí o zaměstnání a životopisů vyřízených a zpracovaných pracovníky sítě EURES a podle počtu pracovníků takto přijatých v jiném členském státě;
 - c) výsledky související se spokojeností zákazníků se sítí EURES získané též prostřednictvím průzkumů.
2. Evropský koordinační úřad odpovídá za shromažďování údajů o portálu EURES a za rozvoj spolupráce v oblasti vyrovnávání nabídky a poptávky podle tohoto nařízení.
3. Komise je oprávněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s postupem uvedeným v článku 33 za účelem dalšího vymezení společných ukazatelů.

Článek 30
Prováděcí zprávy

Evropská komise předloží každé dva roky Evropskému parlamentu, Radě, Výboru regionů a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o pracovní mobilitě v Unii a o službách poskytovaných pracovníkům s cílem usnadnit jim využívání svobody pohybu v souladu s článkem 46 SFEU, přičemž přihlédne k informacím shromážděným na základě této kapitoly.

KAPITOLA VI ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

Ochrana osobních údajů

Opatření stanovená tímto nařízením musí být prováděna v souladu s právními předpisy Unie upravujícími ochranu osobních údajů, zejména se směrnicí 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů²³ a s příslušnými vnitrostátními prováděcími předpisy a s nařízením (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů²⁴.

Článek 32

Následné hodnocení

Evropská komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Výboru regionů a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru následné hodnocení fungování a účinků tohoto nařízení pět let po jeho vstupu v platnost.

Zprávu mohou doprovázet legislativní návrhy na změnu tohoto nařízení.

Článek 33

Výkon přenesené působnosti

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člancích 8 a 29 je svěřena Komisi na dobu neurčitou počínaje datem vstupu tohoto nařízení v platnost nebo jiným datem, které určí zákonodárce.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 8 a 29 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
5. Akt v přenesené působnosti přijatý podle článků 8 a 29 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

²³ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

²⁴ Úř. věst. L 8, 12.01.2001, s. 1.

Článek 34
Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor „EURES“ zřízený tímto nařízením. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 35
Zrušovací ustanovení

1. Tímto se zrušují následující ustanovení v níže uvedených aktech:
 - a) kapitola II a článek 38 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie;
 - b) článek 23 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne 11. prosince 2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování.
2. Odkazy na zrušené akty se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 36
Použití

Toto nařízení se vztahuje na členské státy a jejich státní příslušníky, aniž jsou dotčeny články 2 a 3 nařízení (EU) č. 492/2011.

Článek 37
Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda